

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 39

Rozeslána dne 3. srpna 2012

Cena Kč 144,-

O B S A H:

71. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Rámcové úmluvy Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku

71**SDĚLENÍ
Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 21. května 2003 byla v Ženevě přijata Rámcová úmluva Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku.

Jménem České republiky byla Úmluva podepsána v Ženevě dne 16. června 2003.

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listina České republiky byla uložena u generálního tajemníka Organizace spojených národů, depozitáře Úmluvy, dne 1. června 2012.

Při ratifikaci Úmluvy bylo učiněno následující prohlášení České republiky:

„Česká republika vítá mezinárodní spolupráci v oblasti kontroly tabáku zaměřenou na prohlubování ochrany veřejného zdraví.

Česká republika prohlašuje, že nepovažuje prováděcí pokyny přijaté Konferencí smluvních stran za přímo vytvářející právní závazky podle Úmluvy.

Česká republika prohlašuje, že nepodpoří jakékoli budoucí návrhy měnící Úmluvu či vztahující se k jejím Protokolům, které by byly v rozporu s ústavními principy České republiky stejně jako závazky plynoucími z členství v Evropské unii a z mezinárodních dohod o volném pohybu zboží, ke kterým Česká republika přistoupila.

Česká republika současně prohlašuje, že ustanovení článku 5 odst. 3 považuje za ustanovení, kterým není dotčeno právo na nediskriminační jednání smluvních stran s tabákovým průmyslem, a umožňující nutnou míru součinnosti s tabákovým průmyslem v oblasti kontroly tabáku.“

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 36 odst. 1 dne 27. února 2005. Pro Českou republiku vstupuje v platnost podle odstavce 2 téhož článku dne 30. srpna 2012.

Anglické znění Úmluvy a její překlad do českého jazyka se vyhlašují současně.

WHO Framework Convention on Tobacco Control

Preamble

The Parties to this Convention,

Determined to give priority to their right to protect public health,

Recognizing that the spread of the tobacco epidemic is a global problem with serious consequences for public health that calls for the widest possible international cooperation and the participation of all countries in an effective, appropriate and comprehensive international response,

Reflecting the concern of the international community about the devastating worldwide health, social, economic and environmental consequences of tobacco consumption and exposure to tobacco smoke,

Seriously concerned about the increase in the worldwide consumption and production of cigarettes and other tobacco products, particularly in developing countries, as well as about the burden this places on families, on the poor, and on national health systems,

Recognizing that scientific evidence has unequivocally established that tobacco consumption and exposure to tobacco smoke cause death, disease and disability, and that there is a time lag between the exposure to smoking and the other uses of tobacco products and the onset of tobacco-related diseases,

Recognizing also that cigarettes and some other products containing tobacco are highly engineered so as to create and maintain dependence, and that many of the compounds they contain and the smoke they produce are pharmacologically active, toxic, mutagenic and carcinogenic, and that tobacco dependence is separately classified as a disorder in major international classifications of diseases,

Acknowledging that there is clear scientific evidence that prenatal exposure to tobacco smoke causes adverse health and developmental conditions for children,

Deeply concerned about the escalation in smoking and other forms of tobacco consumption by children and adolescents worldwide, particularly smoking at increasingly early ages,

Alarmed by the increase in smoking and other forms of tobacco consumption by women and young girls worldwide and keeping in mind the need for full participation of women at all levels of policy-making and implementation and the need for gender-specific tobacco control strategies,

WHO Framework Convention on Tobacco Control

Deeply concerned about the high levels of smoking and other forms of tobacco consumption by indigenous peoples,

Seriously concerned about the impact of all forms of advertising, promotion and sponsorship aimed at encouraging the use of tobacco products,

Recognizing that cooperative action is necessary to eliminate all forms of illicit trade in cigarettes and other tobacco products, including smuggling, illicit manufacturing and counterfeiting,

Acknowledging that tobacco control at all levels and particularly in developing countries and in countries with economies in transition requires sufficient financial and technical resources commensurate with the current and projected need for tobacco control activities,

Recognizing the need to develop appropriate mechanisms to address the long-term social and economic implications of successful tobacco demand reduction strategies,

Mindful of the social and economic difficulties that tobacco control programmes may engender in the medium and long term in some developing countries and countries with economies in transition, and recognizing their need for technical and financial assistance in the context of nationally developed strategies for sustainable development,

Conscious of the valuable work being conducted by many States on tobacco control and commending the leadership of the World Health Organization as well as the efforts of other organizations and bodies of the United Nations system and other international and regional intergovernmental organizations in developing measures on tobacco control,

Emphasizing the special contribution of nongovernmental organizations and other members of civil society not affiliated with the tobacco industry, including health professional bodies, women's, youth, environmental and consumer groups, and academic and health care institutions, to tobacco control efforts nationally and internationally and the vital importance of their participation in national and international tobacco control efforts,

Recognizing the need to be alert to any efforts by the tobacco industry to undermine or subvert tobacco control efforts and the need to be informed of activities of the tobacco industry that have a negative impact on tobacco control efforts,

Recalling Article 12 of the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, adopted by the United Nations General Assembly on 16 December 1966, which states that it is the right of everyone to the enjoyment of the highest attainable standard of physical and mental health,

WILO Framework Convention on Tobacco Control

Recalling also the preamble to the Constitution of the World Health Organization, which states that the enjoyment of the highest attainable standard of health is one of the fundamental rights of every human being without distinction of race, religion, political belief, economic or social condition,

Determined to promote measures of tobacco control based on current and relevant scientific, technical and economic considerations,

Recalling that the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women, adopted by the United Nations General Assembly on 18 December 1979, provides that States Parties to that Convention shall take appropriate measures to eliminate discrimination against women in the field of health care,

Recalling further that the Convention on the Rights of the Child, adopted by the United Nations General Assembly on 20 November 1989, provides that States Parties to that Convention recognize the right of the child to the enjoyment of the highest attainable standard of health,

Have agreed, as follows:

WHO Framework Convention on Tobacco Control

PART I: INTRODUCTION

Article I *Use of terms*

For the purposes of this Convention:

- (a) “**illicit trade**” means any practice or conduct prohibited by law and which relates to production, shipment, receipt, possession, distribution, sale or purchase including any practice or conduct intended to facilitate such activity;
- (b) “**regional economic integration organization**” means an organization that is composed of several sovereign states, and to which its Member States have transferred competence over a range of matters, including the authority to make decisions binding on its Member States in respect of those matters;¹
- (c) “**tobacco advertising and promotion**” means any form of commercial communication, recommendation or action with the aim, effect or likely effect of promoting a tobacco product or tobacco use either directly or indirectly;
- (d) “**tobacco control**” means a range of supply, demand and harm reduction strategies that aim to improve the health of a population by eliminating or reducing their consumption of tobacco products and exposure to tobacco smoke;
- (e) “**tobacco industry**” means tobacco manufacturers, wholesale distributors and importers of tobacco products;
- (f) “**tobacco products**” means products entirely or partly made of the leaf tobacco as raw material which are manufactured to be used for smoking, sucking, chewing or snuffing;
- (g) “**tobacco sponsorship**” means any form of contribution to any event, activity or individual with the aim, effect or likely effect of promoting a tobacco product or tobacco use either directly or indirectly;

¹ Where appropriate, national will refer equally to regional economic integration organizations.

WHO Framework Convention on Tobacco Control

Article 2***Relationship between this Convention and other agreements and legal instruments***

1. In order to better protect human health, Parties are encouraged to implement measures beyond those required by this Convention and its protocols, and nothing in these instruments shall prevent a Party from imposing stricter requirements that are consistent with their provisions and are in accordance with international law.
2. The provisions of the Convention and its protocols shall in no way affect the right of Parties to enter into bilateral or multilateral agreements, including regional or subregional agreements, on issues relevant or additional to the Convention and its protocols, provided that such agreements are compatible with their obligations under the Convention and its protocols. The Parties concerned shall communicate such agreements to the Conference of the Parties through the Secretariat.

PART II: OBJECTIVE, GUIDING PRINCIPLES AND GENERAL OBLIGATIONS***Article 3******Objective***

The objective of this Convention and its protocols is to protect present and future generations from the devastating health, social, environmental and economic consequences of tobacco consumption and exposure to tobacco smoke by providing a framework for tobacco control measures to be implemented by the Parties at the national, regional and international levels in order to reduce continually and substantially the prevalence of tobacco use and exposure to tobacco smoke.

Article 4***Guiding principles***

To achieve the objective of this Convention and its protocols and to implement its provisions, the Parties shall be guided, *inter alia*, by the principles set out below:

1. Every person should be informed of the health consequences, addictive nature and mortal threat posed by tobacco consumption and exposure to tobacco smoke and effective legislative, executive, administrative or other measures should be contemplated at the appropriate governmental level to protect all persons from exposure to tobacco smoke.

WHO Framework Convention on Tobacco Control

2. Strong political commitment is necessary to develop and support, at the national, regional and international levels, comprehensive multisectoral measures and coordinated responses, taking into consideration:
 - (a) the need to take measures to protect all persons from exposure to tobacco smoke;
 - (b) the need to take measures to prevent the initiation, to promote and support cessation, and to decrease the consumption of tobacco products in any form;
 - (c) the need to take measures to promote the participation of indigenous individuals and communities in the development, implementation and evaluation of tobacco control programmes that are socially and culturally appropriate to their needs and perspectives; and
 - (d) the need to take measures to address gender-specific risks when developing tobacco control strategies.
3. International cooperation, particularly transfer of technology, knowledge and financial assistance and provision of related expertise, to establish and implement effective tobacco control programmes, taking into consideration local culture, as well as social, economic, political and legal factors, is an important part of the Convention.
4. Comprehensive multisectoral measures and responses to reduce consumption of all tobacco products at the national, regional and international levels are essential so as to prevent, in accordance with public health principles, the incidence of diseases, premature disability and mortality due to tobacco consumption and exposure to tobacco smoke.
5. Issues relating to liability, as determined by each Party within its jurisdiction, are an important part of comprehensive tobacco control.
6. The importance of technical and financial assistance to aid the economic transition of tobacco growers and workers whose livelihoods are seriously affected as a consequence of tobacco control programmes in developing country Parties, as well as Parties with economies in transition, should be recognized and addressed in the context of nationally developed strategies for sustainable development.
7. The participation of civil society is essential in achieving the objective of the Convention and its protocols.

WHO Framework Convention on Tobacco Control

Article 5
General obligations

1. Each Party shall develop, implement, periodically update and review comprehensive multisectoral national tobacco control strategies, plans and programmes in accordance with this Convention and the protocols to which it is a Party.
2. Towards this end, each Party shall, in accordance with its capabilities:
 - (a) establish or reinforce and finance a national coordinating mechanism or focal points for tobacco control; and
 - (b) adopt and implement effective legislative, executive, administrative and/or other measures and cooperate, as appropriate, with other Parties in developing appropriate policies for preventing and reducing tobacco consumption, nicotine addiction and exposure to tobacco smoke.
3. In setting and implementing their public health policies with respect to tobacco control, Parties shall act to protect these policies from commercial and other vested interests of the tobacco industry in accordance with national law.
4. The Parties shall cooperate in the formulation of proposed measures, procedures and guidelines for the implementation of the Convention and the protocols to which they are Parties.
5. The Parties shall cooperate, as appropriate, with competent international and regional intergovernmental organizations and other bodies to achieve the objectives of the Convention and the protocols to which they are Parties.
6. The Parties shall, within means and resources at their disposal, cooperate to raise financial resources for effective implementation of the Convention through bilateral and multilateral funding mechanisms.

**PART III: MEASURES RELATING TO THE REDUCTION
OF DEMAND FOR TOBACCO**

Article 6
Price and tax measures to reduce the demand for tobacco

1. The Parties recognize that price and tax measures are an effective and important means of reducing tobacco consumption by various segments of the population, in particular young persons.

WHO Framework Convention on Tobacco Control

2. Without prejudice to the sovereign right of the Parties to determine and establish their taxation policies, each Party should take account of its national health objectives concerning tobacco control and adopt or maintain, as appropriate, measures which may include:

- (a) implementing tax policies and, where appropriate, price policies, on tobacco products so as to contribute to the health objectives aimed at reducing tobacco consumption; and
- (b) prohibiting or restricting, as appropriate, sales to and/or importations by international travellers of tax- and duty-free tobacco products.

3. The Parties shall provide rates of taxation for tobacco products and trends in tobacco consumption in their periodic reports to the Conference of the Parties, in accordance with Article 21.

Article 7

Non-price measures to reduce the demand for tobacco

The Parties recognize that comprehensive non-price measures are an effective and important means of reducing tobacco consumption. Each Party shall adopt and implement effective legislative, executive, administrative or other measures necessary to implement its obligations pursuant to Articles 8 to 13 and shall cooperate, as appropriate, with each other directly or through competent international bodies with a view to their implementation. The Conference of the Parties shall propose appropriate guidelines for the implementation of the provisions of these Articles.

Article 8

Protection from exposure to tobacco smoke

1. Parties recognize that scientific evidence has unequivocally established that exposure to tobacco smoke causes death, disease and disability.

2. Each Party shall adopt and implement in areas of existing national jurisdiction as determined by national law and actively promote at other jurisdictional levels the adoption and implementation of effective legislative, executive, administrative and/or other measures, providing for protection from exposure to tobacco smoke in indoor workplaces, public transport, indoor public places and, as appropriate, other public places.

WHO Framework Convention on Tobacco Control

Article 9
Regulation of the contents of tobacco products

The Conference of the Parties, in consultation with competent international bodies, shall propose guidelines for testing and measuring the contents and emissions of tobacco products, and for the regulation of these contents and emissions. Each Party shall, where approved by competent national authorities, adopt and implement effective legislative, executive and administrative or other measures for such testing and measuring, and for such regulation.

Article 10
Regulation of tobacco product disclosures

Each Party shall, in accordance with its national law, adopt and implement effective legislative, executive, administrative or other measures requiring manufacturers and importers of tobacco products to disclose to governmental authorities information about the contents and emissions of tobacco products. Each Party shall further adopt and implement effective measures for public disclosure of information about the toxic constituents of the tobacco products and the emissions that they may produce.

Article 11
Packaging and labelling of tobacco products

1. Each Party shall, within a period of three years after entry into force of this Convention for that Party, adopt and implement, in accordance with its national law, effective measures to ensure that:

(a) tobacco product packaging and labelling do not promote a tobacco product by any means that are false, misleading, deceptive or likely to create an erroneous impression about its characteristics, health effects, hazards or emissions, including any term, descriptor, trademark, figurative or any other sign that directly or indirectly creates the false impression that a particular tobacco product is less harmful than other tobacco products. These may include terms such as "low tar", "light", "ultra-light", or "mild"; and

(b) each unit packet and package of tobacco products and any outside packaging and labelling of such products also carry health warnings describing the harmful effects of tobacco use, and may include other appropriate messages. These warnings and messages:

- (i) shall be approved by the competent national authority,

WHO Framework Convention on Tobacco Control

(ii) shall be rotating,

(iii) shall be large, clear, visible and legible,

(iv) should be 50% or more of the principal display areas but shall be no less than 30% of the principal display areas,

(v) may be in the form of or include pictures or pictograms.

2. Each unit packet and package of tobacco products and any outside packaging and labelling of such products shall, in addition to the warnings specified in paragraph 1(b) of this Article, contain information on relevant constituents and emissions of tobacco products as defined by national authorities.

3. Each Party shall require that the warnings and other textual information specified in paragraphs 1(b) and paragraph 2 of this Article will appear on each unit packet and package of tobacco products and any outside packaging and labelling of such products in its principal language or languages.

4. For the purposes of this Article, the term "outside packaging and labelling" in relation to tobacco products applies to any packaging and labelling used in the retail sale of the product.

Article 12

Education, communication, training and public awareness

Each Party shall promote and strengthen public awareness of tobacco control issues, using all available communication tools, as appropriate. Towards this end, each Party shall adopt and implement effective legislative, executive, administrative or other measures to promote:

(a) broad access to effective and comprehensive educational and public awareness programmes on the health risks including the addictive characteristics of tobacco consumption and exposure to tobacco smoke;

(b) public awareness about the health risks of tobacco consumption and exposure to tobacco smoke, and about the benefits of the cessation of tobacco use and tobacco-free lifestyles as specified in Article 14.2;

(c) public access, in accordance with national law, to a wide range of information on the tobacco industry as relevant to the objective of this Convention;

WHO Framework Convention on Tobacco Control

- (d) effective and appropriate training or sensitization and awareness programmes on tobacco control addressed to persons such as health workers, community workers, social workers, media professionals, educators, decision-makers, administrators and other concerned persons;
- (e) awareness and participation of public and private agencies and nongovernmental organizations not affiliated with the tobacco industry in developing and implementing intersectoral programmes and strategies for tobacco control; and
- (f) public awareness of and access to information regarding the adverse health, economic, and environmental consequences of tobacco production and consumption.

Article 13
Tobacco advertising, promotion and sponsorship

1. Parties recognize that a comprehensive ban on advertising, promotion and sponsorship would reduce the consumption of tobacco products.
2. Each Party shall, in accordance with its constitution or constitutional principles, undertake a comprehensive ban of all tobacco advertising, promotion and sponsorship. This shall include, subject to the legal environment and technical means available to that Party, a comprehensive ban on cross-border advertising, promotion and sponsorship originating from its territory. In this respect, within the period of five years after entry into force of this Convention for that Party, each Party shall undertake appropriate legislative, executive, administrative and/or other measures and report accordingly in conformity with Article 21.
3. A Party that is not in a position to undertake a comprehensive ban due to its constitution or constitutional principles shall apply restrictions on all tobacco advertising, promotion and sponsorship. This shall include, subject to the legal environment and technical means available to that Party, restrictions or a comprehensive ban on advertising, promotion and sponsorship originating from its territory with cross-border effects. In this respect, each Party shall undertake appropriate legislative, executive, administrative and/or other measures and report accordingly in conformity with Article 21.
4. As a minimum, and in accordance with its constitution or constitutional principles, each Party shall:
 - (a) prohibit all forms of tobacco advertising, promotion and sponsorship that promote a tobacco product by any means that are false, misleading or deceptive or likely to create an erroneous impression about its characteristics, health effects, hazards or emissions;

WHO Framework Convention on Tobacco Control

- (b) require that health or other appropriate warnings or messages accompany all tobacco advertising and, as appropriate, promotion and sponsorship;
- (c) restrict the use of direct or indirect incentives that encourage the purchase of tobacco products by the public;
- (d) require, if it does not have a comprehensive ban, the disclosure to relevant governmental authorities of expenditures by the tobacco industry on advertising, promotion and sponsorship not yet prohibited. Those authorities may decide to make those figures available, subject to national law, to the public and to the Conference of the Parties, pursuant to Article 21;
- (e) undertake a comprehensive ban or, in the case of a Party that is not in a position to undertake a comprehensive ban due to its constitution or constitutional principles, restrict tobacco advertising, promotion and sponsorship on radio, television, print media and, as appropriate, other media, such as the internet, within a period of five years; and
- (f) prohibit, or in the case of a Party that is not in a position to prohibit due to its constitution or constitutional principles restrict, tobacco sponsorship of international events, activities and/or participants therein.

5. Parties are encouraged to implement measures beyond the obligations set out in paragraph 4.
6. Parties shall cooperate in the development of technologies and other means necessary to facilitate the elimination of cross-border advertising.
7. Parties which have a ban on certain forms of tobacco advertising, promotion and sponsorship have the sovereign right to ban those forms of cross-border tobacco advertising, promotion and sponsorship entering their territory and to impose equal penalties as those applicable to domestic advertising, promotion and sponsorship originating from their territory in accordance with their national law. This paragraph does not endorse or approve of any particular penalty.
8. Parties shall consider the elaboration of a protocol setting out appropriate measures that require international collaboration for a comprehensive ban on cross-border advertising, promotion and sponsorship.

WHO Framework Convention on Tobacco Control

Article 14

Demand reduction measures concerning tobacco dependence and cessation

1. Each Party shall develop and disseminate appropriate, comprehensive and integrated guidelines based on scientific evidence and best practices, taking into account national circumstances and priorities, and shall take effective measures to promote cessation of tobacco use and adequate treatment for tobacco dependence.
2. Towards this end, each Party shall endeavour to:
 - (a) design and implement effective programmes aimed at promoting the cessation of tobacco use, in such locations as educational institutions, health care facilities, workplaces and sporting environments;
 - (b) include diagnosis and treatment of tobacco dependence and counselling services on cessation of tobacco use in national health and education programmes, plans and strategies, with the participation of health workers, community workers and social workers as appropriate;
 - (c) establish in health care facilities and rehabilitation centres programmes for diagnosing, counselling, preventing and treating tobacco dependence; and
 - (d) collaborate with other Parties to facilitate accessibility and affordability for treatment of tobacco dependence including pharmaceutical products pursuant to Article 22. Such products and their constituents may include medicines, products used to administer medicines and diagnostics when appropriate.

**PART IV: MEASURES RELATING TO THE REDUCTION
OF THE SUPPLY OF TOBACCO**

Article 15

Illicit trade in tobacco products

1. The Parties recognize that the elimination of all forms of illicit trade in tobacco products, including smuggling, illicit manufacturing and counterfeiting, and the development and implementation of related national law, in addition to subregional, regional and global agreements, are essential components of tobacco control.
2. Each Party shall adopt and implement effective legislative, executive, administrative or other measures to ensure that all unit packets and packages of tobacco products and any outside packaging of such products are marked to assist Parties in determining the origin of

WIPO Framework Convention on Tobacco Control

tobacco products, and in accordance with national law and relevant bilateral or multilateral agreements, assist Parties in determining the point of diversion and monitor, document and control the movement of tobacco products and their legal status. In addition, each Party shall:

- (a) require that unit packets and packages of tobacco products for retail and wholesale use that are sold on its domestic market carry the statement: "*Sales only allowed in (insert name of the country, subnational, regional or federal unit)*" or carry any other effective marking indicating the final destination or which would assist authorities in determining whether the product is legally for sale on the domestic market; and
- (b) consider, as appropriate, developing a practical tracking and tracing regime that would further secure the distribution system and assist in the investigation of illicit trade.

3. Each Party shall require that the packaging information or marking specified in paragraph 2 of this Article shall be presented in legible form and/or appear in its principal language or languages.

4. With a view to eliminating illicit trade in tobacco products, each Party shall:

- (a) monitor and collect data on cross-border trade in tobacco products, including illicit trade, and exchange information among customs, tax and other authorities, as appropriate, and in accordance with national law and relevant applicable bilateral or multilateral agreements;
- (b) enact or strengthen legislation, with appropriate penalties and remedies, against illicit trade in tobacco products, including counterfeit and contraband cigarettes;
- (c) take appropriate steps to ensure that all confiscated manufacturing equipment, counterfeit and contraband cigarettes and other tobacco products are destroyed, using environmentally-friendly methods where feasible, or disposed of in accordance with national law;
- (d) adopt and implement measures to monitor, document and control the storage and distribution of tobacco products held or moving under suspension of taxes or duties within its jurisdiction; and
- (e) adopt measures as appropriate to enable the confiscation of proceeds derived from the illicit trade in tobacco products.

WHO Framework Convention on Tobacco Control

5. Information collected pursuant to subparagraphs 4(a) and 4(d) of this Article shall, as appropriate, be provided in aggregate form by the Parties in their periodic reports to the Conference of the Parties, in accordance with Article 21.

6. The Parties shall, as appropriate and in accordance with national law, promote cooperation between national agencies, as well as relevant regional and international intergovernmental organizations as it relates to investigations, prosecutions and proceedings, with a view to eliminating illicit trade in tobacco products. Special emphasis shall be placed on cooperation at regional and subregional levels to combat illicit trade of tobacco products.

7. Each Party shall endeavour to adopt and implement further measures including licensing, where appropriate, to control or regulate the production and distribution of tobacco products in order to prevent illicit trade.

Article 16
Sales to and by minors

1. Each Party shall adopt and implement effective legislative, executive, administrative or other measures at the appropriate government level to prohibit the sales of tobacco products to persons under the age set by domestic law, national law or eighteen. These measures may include:

- (a) requiring that all sellers of tobacco products place a clear and prominent indicator inside their point of sale about the prohibition of tobacco sales to minors and, in case of doubt, request that each tobacco purchaser provide appropriate evidence of having reached full legal age;
- (b) banning the sale of tobacco products in any manner by which they are directly accessible, such as store shelves;
- (c) prohibiting the manufacture and sale of sweets, snacks, toys or any other objects in the form of tobacco products which appeal to minors; and
- (d) ensuring that tobacco vending machines under its jurisdiction are not accessible to minors and do not promote the sale of tobacco products to minors.

2. Each Party shall prohibit or promote the prohibition of the distribution of free tobacco products to the public and especially minors.

3. Each Party shall endeavour to prohibit the sale of cigarettes individually or in small packets which increase the affordability of such products to minors.

WHO Framework Convention on Tobacco Control

4. The Parties recognize that in order to increase their effectiveness, measures to prevent tobacco product sales to minors should, where appropriate, be implemented in conjunction with other provisions contained in this Convention.

5. When signing, ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention or at any time thereafter, a Party may, by means of a binding written declaration, indicate its commitment to prohibit the introduction of tobacco vending machines within its jurisdiction or, as appropriate, to a total ban on tobacco vending machines. The declaration made pursuant to this Article shall be circulated by the Depositary to all Parties to the Convention.

6. Each Party shall adopt and implement effective legislative, executive, administrative or other measures, including penalties against sellers and distributors, in order to ensure compliance with the obligations contained in paragraphs 1-5 of this Article.

7. Each Party should, as appropriate, adopt and implement effective legislative, executive, administrative or other measures to prohibit the sales of tobacco products by persons under the age set by domestic law, national law or eighteen.

Article 17***Provision of support for economically viable alternative activities***

Parties shall, in cooperation with each other and with competent international and regional intergovernmental organizations, promote, as appropriate, economically viable alternatives for tobacco workers, growers and, as the case may be, individual sellers.

PART V: PROTECTION OF THE ENVIRONMENT***Article 18******Protection of the environment and the health of persons***

In carrying out their obligations under this Convention, the Parties agree to have due regard to the protection of the environment and the health of persons in relation to the environment in respect of tobacco cultivation and manufacture within their respective territories.

WHO Framework Convention on Tobacco Control

PART VI: QUESTIONS RELATED TO LIABILITY*Article 19
Liability*

1. For the purpose of tobacco control, the Parties shall consider taking legislative action or promoting their existing laws, where necessary, to deal with criminal and civil liability, including compensation where appropriate.
2. Parties shall cooperate with each other in exchanging information through the Conference of the Parties in accordance with Article 21 including:
 - (a) information on the health effects of the consumption of tobacco products and exposure to tobacco smoke in accordance with Article 20.3(a); and
 - (b) information on legislation and regulations in force as well as pertinent jurisprudence.
3. The Parties shall, as appropriate and mutually agreed, within the limits of national legislation, policies, legal practices and applicable existing treaty arrangements, afford one another assistance in legal proceedings relating to civil and criminal liability consistent with this Convention.
4. The Convention shall in no way affect or limit any rights of access of the Parties to each other's courts where such rights exist.
5. The Conference of the Parties may consider, if possible, at an early stage, taking account of the work being done in relevant international fora, issues related to liability including appropriate international approaches to these issues and appropriate means to support, upon request, the Parties in their legislative and other activities in accordance with this Article.

PART VII: SCIENTIFIC AND TECHNICAL COOPERATION AND COMMUNICATION OF INFORMATION*Article 20
Research, surveillance and exchange of information*

1. The Parties undertake to develop and promote national research and to coordinate research programmes at the regional and international levels in the field of tobacco control. Towards this end, each Party shall:

WHO Framework Convention on Tobacco Control

(a) initiate and cooperate in, directly or through competent international and regional intergovernmental organizations and other bodies, the conduct of research and scientific assessments, and in so doing promote and encourage research that addresses the determinants and consequences of tobacco consumption and exposure to tobacco smoke as well as research for identification of alternative crops; and

(b) promote and strengthen, with the support of competent international and regional intergovernmental organizations and other bodies, training and support for all those engaged in tobacco control activities, including research, implementation and evaluation.

2. The Parties shall establish, as appropriate, programmes for national, regional and global surveillance of the magnitude, patterns, determinants and consequences of tobacco consumption and exposure to tobacco smoke. Towards this end, the Parties should integrate tobacco surveillance programmes into national, regional and global health surveillance programmes so that data are comparable and can be analysed at the regional and international levels, as appropriate.

3. Parties recognize the importance of financial and technical assistance from international and regional intergovernmental organizations and other bodies. Each Party shall endeavour to:

(a) establish progressively a national system for the epidemiological surveillance of tobacco consumption and related social, economic and health indicators;

(b) cooperate with competent international and regional intergovernmental organizations and other bodies, including governmental and nongovernmental agencies, in regional and global tobacco surveillance and exchange of information on the indicators specified in paragraph 3(a) of this Article; and

(c) cooperate with the World Health Organization in the development of general guidelines or procedures for defining the collection, analysis and dissemination of tobacco-related surveillance data.

4. The Parties shall, subject to national law, promote and facilitate the exchange of publicly available scientific, technical, socioeconomic, commercial and legal information, as well as information regarding practices of the tobacco industry and the cultivation of tobacco, which is relevant to this Convention, and in so doing shall take into account and address the special needs of developing country Parties and Parties with economies in transition. Each Party shall endeavour to:

(a) progressively establish and maintain an updated database of laws and regulations on tobacco control and, as appropriate, information about their

WHO Framework Convention on Tobacco Control

enforcement, as well as pertinent jurisprudence, and cooperate in the development of programmes for regional and global tobacco control;

(b) progressively establish and maintain updated data from national surveillance programmes in accordance with paragraph 3(a) of this Article; and

(c) cooperate with competent international organizations to progressively establish and maintain a global system to regularly collect and disseminate information on tobacco production, manufacture and the activities of the tobacco industry which have an impact on the Convention or national tobacco control activities.

5. Parties should cooperate in regional and international intergovernmental organizations and financial and development institutions of which they are members, to promote and encourage provision of technical and financial resources to the Secretariat to assist developing country Parties and Parties with economies in transition to meet their commitments on research, surveillance and exchange of information.

Article 21 *Reporting and exchange of information*

1. Each Party shall submit to the Conference of the Parties, through the Secretariat, periodic reports on its implementation of this Convention, which should include the following:

(a) information on legislative, executive, administrative or other measures taken to implement the Convention;

(b) information, as appropriate, on any constraints or barriers encountered in its implementation of the Convention, and on the measures taken to overcome these barriers;

(c) information, as appropriate, on financial and technical assistance provided or received for tobacco control activities;

(d) information on surveillance and research as specified in Article 20; and

(e) information specified in Articles 6.3, 13.2, 13.3, 13.4(d), 15.5 and 19.2.

2. The frequency and format of such reports by all Parties shall be determined by the Conference of the Parties. Each Party shall make its initial report within two years of the entry into force of the Convention for that Party.

WHO Framework Convention on Tobacco Control

3. The Conference of the Parties, pursuant to Articles 22 and 26, shall consider arrangements to assist developing country Parties and Parties with economies in transition, at their request, in meeting their obligations under this Article.

4. The reporting and exchange of information under the Convention shall be subject to national law regarding confidentiality and privacy. The Parties shall protect, as mutually agreed, any confidential information that is exchanged.

Article 22***Cooperation in the scientific, technical, and legal fields and provision of related expertise***

1. The Parties shall cooperate directly or through competent international bodies to strengthen their capacity to fulfill the obligations arising from this Convention, taking into account the needs of developing country Parties and Parties with economies in transition. Such cooperation shall promote the transfer of technical, scientific and legal expertise and technology, as mutually agreed, to establish and strengthen national tobacco control strategies, plans and programmes aiming at, *inter alia*:

(a) facilitation of the development, transfer and acquisition of technology, knowledge, skills, capacity and expertise related to tobacco control;

(b) provision of technical, scientific, legal and other expertise to establish and strengthen national tobacco control strategies, plans and programmes, aiming at implementation of the Convention through, *inter alia*:

(i) assisting, upon request, in the development of a strong legislative foundation as well as technical programmes, including those on prevention of initiation, promotion of cessation and protection from exposure to tobacco smoke;

(ii) assisting, as appropriate, tobacco workers in the development of appropriate economically and legally viable alternative livelihoods in an economically viable manner; and

(iii) assisting, as appropriate, tobacco growers in shifting agricultural production to alternative crops in an economically viable manner;

(c) support for appropriate training or sensitization programmes for appropriate personnel in accordance with Article 12;

(d) provision, as appropriate, of the necessary material, equipment and supplies, as well as logistical support, for tobacco control strategies, plans and programmes;

WHO Framework Convention on Tobacco Control

- (c) identification of methods for tobacco control, including comprehensive treatment of nicotine addiction; and
 - (f) promotion, as appropriate, of research to increase the affordability of comprehensive treatment of nicotine addiction.
2. The Conference of the Parties shall promote and facilitate transfer of technical, scientific and legal expertise and technology with the financial support secured in accordance with Article 26.

PART VIII: INSTITUTIONAL ARRANGEMENTS AND FINANCIAL RESOURCES

Article 23 *Conference of the Parties*

- 1. A Conference of the Parties is hereby established. The first session of the Conference shall be convened by the World Health Organization not later than one year after the entry into force of this Convention. The Conference will determine the venue and timing of subsequent regular sessions at its first session.
- 2. Extraordinary sessions of the Conference of the Parties shall be held at such other times as may be deemed necessary by the Conference, or at the written request of any Party, provided that, within six months of the request being communicated to them by the Secretariat of the Convention, it is supported by at least one-third of the Parties.
- 3. The Conference of the Parties shall adopt by consensus its Rules of Procedure at its first session.
- 4. The Conference of the Parties shall by consensus adopt financial rules for itself as well as governing the funding of any subsidiary bodies it may establish as well as financial provisions governing the functioning of the Secretariat. At each ordinary session, it shall adopt a budget for the financial period until the next ordinary session.
- 5. The Conference of the Parties shall keep under regular review the implementation of the Convention and take the decisions necessary to promote its effective implementation and may adopt protocols, annexes and amendments to the Convention, in accordance with Articles 28, 29 and 33. Towards this end, it shall:
 - (a) promote and facilitate the exchange of information pursuant to Articles 20 and 21;

WHO Framework Convention on Tobacco Control

- (b) promote and guide the development and periodic refinement of comparable methodologies for research and the collection of data, in addition to those provided for in Article 20, relevant to the implementation of the Convention;
- (c) promote, as appropriate, the development, implementation and evaluation of strategies, plans, and programmes, as well as policies, legislation and other measures;
- (d) consider reports submitted by the Parties in accordance with Article 21 and adopt regular reports on the implementation of the Convention;
- (e) promote and facilitate the mobilization of financial resources for the implementation of the Convention in accordance with Article 26;
- (f) establish such subsidiary bodies as are necessary to achieve the objective of the Convention;
- (g) request, where appropriate, the services and cooperation of, and information provided by, competent and relevant organizations and bodies of the United Nations system and other international and regional intergovernmental organizations and nongovernmental organizations and bodies as a means of strengthening the implementation of the Convention; and
- (h) consider other action, as appropriate, for the achievement of the objective of the Convention in the light of experience gained in its implementation.

6. The Conference of the Parties shall establish the criteria for the participation of observers at its proceedings.

Article 24
Secretariat

- 1. The Conference of the Parties shall designate a permanent secretariat and make arrangements for its functioning. The Conference of the Parties shall endeavour to do so at its first session.
- 2. Until such time as a permanent secretariat is designated and established, secretariat functions under this Convention shall be provided by the World Health Organization.
- 3. Secretariat functions shall be:
 - (a) to make arrangements for sessions of the Conference of the Parties and any subsidiary bodies and to provide them with services as required;

WHO Framework Convention on Tobacco Control

- (b) to transmit reports received by it pursuant to the Convention;
- (c) to provide support to the Parties, particularly developing country Parties and Parties with economies in transition, on request, in the compilation and communication of information required in accordance with the provisions of the Convention;
- (d) to prepare reports on its activities under the Convention under the guidance of the Conference of the Parties and submit them to the Conference of the Parties;
- (e) to ensure, under the guidance of the Conference of the Parties, the necessary coordination with the competent international and regional intergovernmental organizations and other bodies;
- (f) to enter, under the guidance of the Conference of the Parties, into such administrative or contractual arrangements as may be required for the effective discharge of its functions; and
- (g) to perform other secretariat functions specified by the Convention and by any of its protocols and such other functions as may be determined by the Conference of the Parties.

Article 25***Relations between the Conference of the Parties and intergovernmental organizations***

In order to provide technical and financial cooperation for achieving the objective of this Convention, the Conference of the Parties may request the cooperation of competent international and regional intergovernmental organizations including financial and development institutions.

Article 26***Financial resources***

1. The Parties recognize the important role that financial resources play in achieving the objective of this Convention.
2. Each Party shall provide financial support in respect of its national activities intended to achieve the objective of the Convention, in accordance with its national plans, priorities and programmes.
3. Parties shall promote, as appropriate, the utilization of bilateral, regional, subregional and other multilateral channels to provide funding for the development and strengthening of

WHO Framework Convention on Tobacco Control

multisectoral comprehensive tobacco control programmes of developing country Parties and Parties with economies in transition. Accordingly, economically viable alternatives to tobacco production, including crop diversification should be addressed and supported in the context of nationally developed strategies of sustainable development.

4. Parties represented in relevant regional and international intergovernmental organizations, and financial and development institutions shall encourage these entities to provide financial assistance for developing country Parties and for Parties with economies in transition to assist them in meeting their obligations under the Convention, without limiting the rights of participation within these organizations.

5. The Parties agree that:

- (a) to assist Parties in meeting their obligations under the Convention, all relevant potential and existing resources, financial, technical, or otherwise, both public and private that are available for tobacco control activities, should be mobilized and utilized for the benefit of all Parties, especially developing countries and countries with economies in transition;
- (b) the Secretariat shall advise developing country Parties and Parties with economies in transition, upon request, on available sources of funding to facilitate the implementation of their obligations under the Convention;
- (c) the Conference of the Parties in its first session shall review existing and potential sources and mechanisms of assistance based on a study conducted by the Secretariat and other relevant information, and consider their adequacy; and
- (d) the results of this review shall be taken into account by the Conference of the Parties in determining the necessity to enhance existing mechanisms or to establish a voluntary global fund or other appropriate financial mechanisms to channel additional financial resources, as needed, to developing country Parties and Parties with economies in transition to assist them in meeting the objectives of the Convention.

PART IX: SETTLEMENT OF DISPUTES

Article 27 *Settlement of disputes*

1. In the event of a dispute between two or more Parties concerning the interpretation or application of this Convention, the Parties concerned shall seek through diplomatic channels a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their own choice, including good offices, mediation, or conciliation. Failure to reach agreement by good offices,

WHO Framework Convention on Tobacco Control

mediation or conciliation shall not absolve parties to the dispute from the responsibility of continuing to seek to resolve it.

2. When ratifying, accepting, approving, formally confirming or acceding to the Convention, or at any time thereafter, a State or regional economic integration organization may declare in writing to the Depositary that, for a dispute not resolved in accordance with paragraph 1 of this Article, it accepts, as compulsory, ad hoc arbitration in accordance with procedures to be adopted by consensus by the Conference of the Parties.
3. The provisions of this Article shall apply with respect to any protocol as between the parties to the protocol, unless otherwise provided therein.

PART X: DEVELOPMENT OF THE CONVENTION*Article 28
Amendments to this Convention*

1. Any Party may propose amendments to this Convention. Such amendments will be considered by the Conference of the Parties.
2. Amendments to the Convention shall be adopted by the Conference of the Parties. The text of any proposed amendment to the Convention shall be communicated to the Parties by the Secretariat at least six months before the session at which it is proposed for adoption. The Secretariat shall also communicate proposed amendments to the signatories of the Convention and, for information, to the Depositary.
3. The Parties shall make every effort to reach agreement by consensus on any proposed amendment to the Convention. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the amendment shall as a last resort be adopted by a three-quarters majority vote of the Parties present and voting at the session. For purposes of this Article, Parties present and voting means Parties present and casting an affirmative or negative vote. Any adopted amendment shall be communicated by the Secretariat to the Depositary, who shall circulate it to all Parties for acceptance.
4. Instruments of acceptance in respect of an amendment shall be deposited with the Depositary. An amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this Article shall enter into force for those Parties having accepted it on the ninetieth day after the date of receipt by the Depositary of an instrument of acceptance by at least two-thirds of the Parties to the Convention.
5. The amendment shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after the date on which that Party deposits with the Depositary its instrument of acceptance of the said amendment.

WHO Framework Convention on Tobacco Control

Article 29

Adoption and amendment of annexes to this Convention

1. Annexes to this Convention and amendments thereto shall be proposed, adopted and shall enter into force in accordance with the procedure set forth in Article 28.
2. Annexes to the Convention shall form an integral part thereof and, unless otherwise expressly provided, a reference to the Convention constitutes at the same time a reference to any annexes thereto.
3. Annexes shall be restricted to lists, forms and any other descriptive material relating to procedural, scientific, technical or administrative matters.

PART XI: FINAL PROVISIONS

Article 30

Reservations

No reservations may be made to this Convention.

Article 31

Withdrawal

1. At any time after two years from the date on which this Convention has entered into force for a Party, that Party may withdraw from the Convention by giving written notification to the Depositary.
2. Any such withdrawal shall take effect upon expiry of one year from the date of receipt by the Depositary of the notification of withdrawal, or on such later date as may be specified in the notification of withdrawal.
3. Any Party that withdraws from the Convention shall be considered as also having withdrawn from any protocol to which it is a Party.

WHO Framework Convention on Tobacco Control

Article 32
Right to vote

1. Each Party to this Convention shall have one vote, except as provided for in paragraph 2 of this Article.
2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to the Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its Member States exercises its right, and vice versa.

Article 33
Protocols

1. Any Party may propose protocols. Such proposals will be considered by the Conference of the Parties.
2. The Conference of the Parties may adopt protocols to this Convention. In adopting these protocols every effort shall be made to reach consensus. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the protocol shall as a last resort be adopted by a three-quarters majority vote of the Parties present and voting at the session. For the purposes of this Article, Parties present and voting means Parties present and casting an affirmative or negative vote.
3. The text of any proposed protocol shall be communicated to the Parties by the Secretariat at least six months before the session at which it is proposed for adoption.
4. Only Parties to the Convention may be parties to a protocol.
5. Any protocol to the Convention shall be binding only on the parties to the protocol in question. Only Parties to a protocol may take decisions on matters exclusively relating to the protocol in question.
6. The requirements for entry into force of any protocol shall be established by that instrument.

Article 34
Signature

This Convention shall be open for signature by all Members of the World Health Organization and by any States that are not Members of the World Health Organization but are members of the United Nations and by regional economic integration organizations at

WHO Framework Convention on Tobacco Control

the World Health Organization headquarters in Geneva from 16 June 2003 to 22 June 2003, and thereafter at United Nations Headquarters in New York, from 30 June 2003 to 29 June 2004.

Article 35

Ratification, acceptance, approval, formal confirmation or accession

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance, approval or accession by States and to formal confirmation or accession by regional economic integration organizations. It shall be open for accession from the day after the date on which the Convention is closed for signature. Instruments of ratification, acceptance, approval, formal confirmation or accession shall be deposited with the Depositary.
2. Any regional economic integration organization which becomes a Party to the Convention without any of its Member States being a Party shall be bound by all the obligations under the Convention. In the case of those organizations, one or more of whose Member States is a Party to the Convention, the organization and its Member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under the Convention. In such cases, the organization and the Member States shall not be entitled to exercise rights under the Convention concurrently.
3. Regional economic integration organizations shall, in their instruments relating to formal confirmation or in their instruments of accession, declare the extent of their competence with respect to the matters governed by the Convention. These organizations shall also inform the Depositary, who shall in turn inform the Parties, of any substantial modification in the extent of their competence.

Article 36
Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day following the date of deposit of the fortieth instrument of ratification, acceptance, approval, formal confirmation or accession with the Depositary.
2. For each State that ratifies, accepts or approves the Convention or accedes thereto after the conditions set out in paragraph 1 of this Article for entry into force have been fulfilled, the Convention shall enter into force on the ninetieth day following the date of deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
3. For each regional economic integration organization depositing an instrument of formal confirmation or an instrument of accession after the conditions set out in paragraph 1 of this Article for entry into force have been fulfilled, the Convention shall enter into force on the

WHO Framework Convention on Tobacco Control

ninetieth day following the date of its depositing of the instrument of formal confirmation or of accession.

4. For the purposes of this Article, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by States Members of the organization.

Article 37
Depository

The Secretary-General of the United Nations shall be the Depository of this Convention and amendments thereto and of protocols and annexes adopted in accordance with Articles 28, 29 and 33.

Article 38
Authentic texts

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized to that effect, have signed this Convention.

DONE at GENEVA this twenty-first day of May two thousand and three.

WHO Framework Convention on Tobacco Control

Annex 1: WHA 56.1 WHO Framework Convention on Tobacco Control

The Fifty-sixth World Health Assembly,

Recalling resolutions WHA49.17 and WHA52.18 calling for the development of a WHO framework convention on tobacco control in accordance with Article 19 of the Constitution of WHO;

Determined to protect present and future generations from tobacco consumption and exposure to tobacco smoke;

Noting with profound concern the escalation in smoking and other forms of tobacco use worldwide;

Acknowledging with appreciation the report of the Chair of the Intergovernmental Negotiating Body on the outcome of the work of the Intergovernmental Negotiating Body;²

Convinced that this convention is a groundbreaking step in advancing national, regional and international action and global cooperation to protect human health against the devastating impact of tobacco consumption and exposure to tobacco smoke, and mindful that special consideration should be given to the particular situation of developing countries and countries with economies in transition;

Emphasizing the need for expeditious entry into force and effective implementation of the convention,

1. ADOPTS the Convention attached to this resolution;
2. NOTES, in accordance with Article 34 of the Convention, that the Convention shall be open for signature at WHO headquarters in Geneva, from 16 June 2003 to 22 June 2003, and thereafter at United Nations Headquarters in New York, from 30 June 2003 to 29 June 2004;
3. CALLS UPON all States and regional economic integration organizations entitled to do so, to consider signing, ratifying, accepting, approving, formally confirming or acceding to the Convention at the earliest opportunity, with a view to bringing the Convention into force as soon as possible;

² Document A56/INF.DOC./7 Rev.1.

WHO Framework Convention on Tobacco Control

4. URGES all States and regional economic integration organizations, pending entry into force of the Convention, to take all appropriate measures to curb tobacco consumption and exposure to tobacco smoke;
5. URGES all Member States, regional economic integration organizations, observers and other interested parties to support the preparatory activities referred to in this resolution and effectively to encourage prompt entry into force and implementation of the Convention;
6. CALLS UPON the United Nations and invites other relevant international organizations to continue to provide support for strengthening national and international tobacco control programmes;
7. DECIDES to establish, in accordance with Rule 42 of the Rules of Procedure of the World Health Assembly, an open-ended intergovernmental working group that shall be open to all States and regional economic integration organizations referred to in Article 34 of the Convention in order to consider and prepare proposals on those issues identified in the Convention for consideration and adoption, as appropriate, by the first session of the Conference of the Parties; such issues should include:
 - (1) rules of procedure for the Conference of the Parties (Article 23.3), including criteria for participation of observers at sessions of the Conference of the Parties (Article 23.6);
 - (2) options for the designation of a permanent secretariat and arrangements for its functioning (Article 24.1);
 - (3) financial rules for the Conference of the Parties and its subsidiary bodies, and financial provisions governing the functioning of the secretariat (Article 23.4);
 - (4) a draft budget for the first financial period (Article 23.4);
 - (5) a review of existing and potential sources and mechanisms of assistance to Parties in meeting their obligations under the Convention (Article 26.5);
8. FURTHER DECIDES that the Open-ended Intergovernmental Working Group shall also oversee preparations for the first session of the Conference of the Parties and report directly to it;
9. RESOLVES that decisions that had been taken by the Intergovernmental Negotiating Body on the WHO framework convention on tobacco control concerning the participation of nongovernmental organizations shall apply to the activities of the Open-ended Intergovernmental Working Group;

WHO Framework Convention on Tobacco Control

10. REQUESTS the Director-General:

- (1) to provide secretariat functions under the Convention until such time as a permanent secretariat is designated and established;
- (2) to take appropriate steps to provide support to Member States, in particular developing countries and countries with economies in transition, in preparation for entry into force of the Convention;
- (3) to convene, as frequently as necessary, between 16 June 2003 and the first session of the Conference of the Parties, meetings of the Open-ended Intergovernmental Working Group;
- (4) to continue to ensure that WHO plays a key role in providing technical advice, direction and support for global tobacco control;
- (5) to keep the Health Assembly informed of progress made toward entry into force of the Convention and of preparations under way for the first session of the Conference of the Parties.

WHO Framework Convention on Tobacco Control

Annex 2: History of the WHO FCTC process

The idea of an international instrument for tobacco was initiated with the adoption of Resolution WHA 48.11 in May 1995, requesting the Director-General to report to the Forty-ninth Session of the World Health Assembly on the feasibility of developing an international instrument such as guidelines, a declaration, or an international convention on tobacco control.

As a result of Resolution WHA48.11, WHO was requested to draft a feasibility study which was presented by the Director-General to the Ninety-seventh Session of the WHO Executive Board ("The Feasibility of an International Instrument for Tobacco Control" (EB97/INF.DOC.4)). During that same session, the Executive Board adopted Resolution EB97.R8, "International framework convention for tobacco control."

Later that year, the Forty-ninth Session of the WHA adopted Resolution WHA49.17, "International framework convention for tobacco control", requesting the Director-General to initiate the development of a Framework Convention on Tobacco Control. As a result of this resolution, WHO's first treaty-making enterprise was formally launched.

In 1998 newly-elected WHO Director-General, Dr Gro Harlem Brundtland made global tobacco control a priority through the establishment of a Cabinet Project, the Tobacco Free Initiative, to focus international attention, resources and action upon the global tobacco epidemic. New multisectoral partnerships reflecting the nature of the action were developed. More importantly, Dr Brundtland worked with Member States to secure a negotiating mandate for the Framework Convention on Tobacco Control and set about the task of mobilizing public and political opinion in favour of global rules for tobacco control.

In May 1999 the Fifty-second World Health Assembly paved the way for multilateral negotiations on the WHO Framework Convention on Tobacco Control and possible related protocols. Resolution WHA52.18 established two bodies to draft the framework convention, to complete negotiations and to submit the final text for consideration by the Fifty-sixth World Health Assembly. These two bodies included a technical working group to prepare the proposed draft elements of the Framework Convention; and an intergovernmental negotiating body to draft and negotiate the proposed Framework Convention and possible related protocols. Both bodies were open to all Member States and regional economic integration organizations to which their Member States had transferred competence over matters related to tobacco control.

The working group held two sessions in Geneva (25-29 October 1999 and 27-29 March 2000). Its output was a document with provisional texts of proposed draft elements for the Framework Convention, submitted to the Fifty-third World Health Assembly with the comments of the working group¹. In Resolution WHA53.16, the Health Assembly called upon the Intergovernmental Negotiating Body to commence negotiations with an initial focus

WHO Framework Convention on Tobacco Control

on the draft Framework Convention without prejudice to future discussions on possible protocols, to report progress to the Fifty-fourth World Health Assembly, and to examine the question of extended participation by nongovernmental organizations as observers.

The first session of the Intergovernmental Negotiating Body (Geneva, 16–21 October 2000) was preceded by a public hearing on issues surrounding the Framework Convention. The Director-General convened this hearing in order to provide a forum for the public health community, the tobacco industry and farmers' groups to submit their case; records of the proceedings were made available to the Negotiating Body and, through the WHO web site, to the public. At the first session, Ambassador Celso Amorim of Brazil was elected as Chair, and a bureau was established with Vice-Chairs from Australia, India, Islamic Republic of Iran, South Africa, Turkey and the United States of America. The provisional texts of the proposed draft elements for a WHO Framework Convention on Tobacco Control², which had been prepared by the working group, were accepted as a sound basis for initiating negotiations. Subsequently, Ambassador Amorim prepared a Chair's text of the Framework Convention on Tobacco Control³; this first draft was released in January 2001 as a basis for further negotiations at the second session.

A report on participation of nongovernmental organizations in the work of the Negotiating Body was presented to the Executive Board at its 107th session in January 2001⁴. In accordance with the provisions of decision EB107(2) of the Executive Board, the Chairman of the Board acting jointly with the Chairman of the Standing Committee on Non-Governmental Organizations admitted two nongovernmental organizations, the International Nongovernmental Coalition Against Tobacco and Infact, into official relations with WHO as of 26 April 2001⁵.

In further preparation for the second session of the Negotiating Body, regional intersessional consultations were convened in most regions and subregions. Additional regional and subregional intersessional consultations took place in preparation for each of the subsequent sessions of the Negotiating Body.

At the second session of the Negotiating Body (Geneva, 30 April – 5 May 2001), responsibility for consideration of the proposed draft elements was divided between three working groups. The principal output was the set of three Co-Chairs' working papers, an inventory of textual proposals made at the session merged with the Chair's original text. These working papers became the rolling draft text of the Framework Convention.

At the third session (Geneva, 22–28 November 2001), two working groups issued revised texts and Working Group One later drafted a text. These documents were used to further negotiations during the fourth session.

Having taken over as Permanent Representative of Brazil in Geneva in replacement of Ambassador Amorim, Ambassador Seixas Corrêa was elected as Chair of the

WHO Framework Convention on Tobacco Control

Intergovernmental Negotiating Body on the WHO Framework Convention on Tobacco Control during its fourth session (Geneva, 18-23 March 2002).

It was agreed that Ambassador Seixas Corrêa should prepare a new Chair's text, which would form the basis of negotiations during the fifth session of the Negotiating Body (14-25 October 2002). The text was released in July 2002. An international technical conference on illicit trade in tobacco products was hosted by the United States of America at the United Nations Headquarters in New York (30 July – 1 August 2002).

The first four sessions of the Negotiating Body had considered numerous textual alternatives. Conceted deliberations at the fifth session narrowed the options, resulting in more focused negotiations. After a first reading, in plenary, of the new Chair's text, six issues were identified and discussed in open-ended informal meetings: advertising, promotion and sponsorship; financial resources; illicit trade in tobacco products; liability and compensation; packaging and labelling; and trade and health. Informal groups also held discussions on legal, institutional and procedural issues and use of terms. Substantial advances in the negotiations were made and consensus was reached in several areas. On the basis of the outputs of the informal sessions and the intersessional consultations with various delegations and groups of delegations, Ambassador Scixas Corrêa issued a revised Chair's text of a Framework Convention on Tobacco Control on 15 January 2003.

The sixth and final session of the Negotiating Body ran from 17 February - 1 March 2003. The negotiations were intense and broad ranging. Two important issues, advertising, promotion and sponsorship and financial resources, were discussed in two informal groups. At the final plenary meeting, the Negotiating Body agreed to transmit the text to the Fifty-sixth World Health Assembly for consideration for adoption in accordance with Article 19 of the Constitution. It also agreed that the discussion of protocols should be postponed until that Health Assembly, at which there would be time for consideration of the matter. At its final plenary meeting, the Negotiating Body agreed that the Chair of the Negotiating Body should draft a resolution recommending adoption of the WHO Framework Convention on Tobacco Control by the Health Assembly⁶. The final draft of the WHO Framework Convention on Tobacco Control⁷ was thus submitted to the Health Assembly for consideration for adoption, pursuant to Resolution WHA52.18.

On 21 May 2003, the 56th World Health Assembly, unanimously adopted the WHO Framework Convention on Tobacco Control⁸. The Convention was opened for signature, for a period of one year, from 16 June 2003 to 22 June 2003 at WHO headquarters in Geneva and thereafter at United Nations Headquarters in New York, from 30 June 2003 to 29 June 2004.

The WHO Framework Convention on Tobacco Control is a landmark for the future of global public health and has major implications for WHO's health goals. The conclusion of the negotiating process and the unanimous adoption of the WHO Framework Convention on Tobacco Control, in full accordance with Health Assembly resolutions, represents a milestone

WHO Framework Convention on Tobacco Control

for the promotion of public health and provides new legal dimensions for international health cooperation.

1 Document A53/12.

2 Document A/FCTC/INB1/2.

3 Document A/FCTC/INB2/2.

4 Document EB107/19.

5 Document A/FCTC/INB2/6 Add.1.

6 This draft resolution is contained in document A56/8/REV.1.

7 See document A56/8, Annex.

8 WHO Document WHA56.1

PŘEKLAD**SVĚTOVÁ ZDRAVOTNICKÁ
ORGANIZACE****Rámcová úmluva o kontrole tabáku****Preamble**

Smluvní strany této Úmluvy,

odhodlány upřednostnit své právo chránit veřejné zdraví,

uznávajíce, že šíření tabákové epidemie je celosvětovým problémem s vážnými důsledky pro veřejné zdraví, který si žádá nejširší možnou mezinárodní spolupráci a účast všech zemí na účinné, vhodné a komplexní mezinárodní odevzě,

odrážejíce znepokojení mezinárodního společenství nad celosvětovými ničivými zdravotními, sociálními, ekonomickými a environmentálními následky spotřeby tabáku a expozice tabákovému kouři,

vyjadřujíce vážné znepokojení nad nárůstem celosvětové spotřeby a výroby cigaret a ostatních tabákových výrobků, zejména v rozvojových zemích, a rovněž nad zátěží, kterou toto klade na rodiny, chudé a na národní zdravotnické systémy,

uznávajíce, že vědecké důkazy jednoznačně prokázaly, že spotřeba tabáku a expozice tabákovému kouři způsobuje úmrtí, onemocnění a disabilitu a že existuje časová prodleva mezi kouřením či jiným užíváním tabákových výrobků a vznikem onemocnění, která mají spojitost s tabákem,

dále uznávajíce, že cigarety a některé další výrobky obsahující tabák jsou vyráběny tak, aby vytvářely a udržovaly závislost, a že mnoho složek, které obsahují, a kouř, který produkuje, jsou farmakologicky aktivní, toxické, mutagenní a karcinogenní, a že závislost na tabáku je v hlavních mezinárodních klasifikacích nemocí samostatně klasifikována jako onemocnění,

uznávajíce, že existují jasné vědecké důkazy o tom, že expozice tabákovému kouři v prenatálním období se nepříznivě odráží na zdraví a vývoji dětí,

vyjadřujíce hluboké znepokojení nad vzestupem kouření a jiných forem spotřeby tabáku mezi dětmi a mladistvými na celém světě, především nad kouřením ve stále mladším věku,

vyjadřujíce znepokojení nad nárůstem kouření a ostatních forem spotřeby tabáku mezi ženami a mladými dívkami na celém světě a majíce na paměti potřebu plné účasti žen na všech úrovních vytváření a zavádění politik a potřebu strategií kontroly tabáku zohledňujících genderové aspekty,

vyjadřujíce hluboké znepokojení nad vysokou mírou kouření a ostatních forem spotřeby tabáku mezi původními skupinami obyvatel,

výjadřujíce vážné znepokojení nad dopadem všech forem reklamy, propagace a sponzorování, které se zaměřují na podporu užívání tabákových výrobků,

uznávajíce, že spolupráce je nezbytná, aby se odstranily všechny formy nezákonného obchodu s cigaretami a ostatními tabákovými výrobky, včetně pašování, nezákonné výroby a padělání,

přiznávajíce, že kontrola tabáku na všech úrovních, a především v rozvojových zemích i v zemích s ekonomikou v procesu transformace, vyžaduje dostatečné finanční a technické prostředky odpovídající současným a předpokládaným potřebám pro zajištění činností zaměřených na kontrolu tabáku,

uznávajíce potřebu vyvinout vhodné mechanismy pro řešení dlouhodobých sociálních a ekonomických důsledků úspěšných strategií ke snížení poptávky po tabáku,

dbajíce sociálních a ekonomických překážek, které programy na kontrolu tabáku mohou ve střednědobém či dlouhodobém horizontu vytvořit v některých rozvojových zemích a v zemích s ekonomikou v procesu transformace, a uznávajíce jejich potřebu technické a finanční pomoci v kontextu strategií udržitelného rozvoje vytvořených na národní úrovni,

majíce na vědomí hodnotnou práci, která byla mnoha státy v kontrole tabáku vykonána, a schvaluje vedoucí roli Světové zdravotnické organizace jakož i snahy ostatních organizací a orgánů systému Spojených národů a ostatních mezinárodních a regionálních mezivládních organizací při rozvoji opatření pro kontrolu tabáku,

zdůrazňujíce mimořádný příspěvek nevládních organizací a ostatních členů občanské společnosti nepropojených s tabákovým průmyslem, včetně subjektů sdružujících pracovníky ve zdravotnictví, ženských, mládežnických, environmentálních a spotřebitelských skupin, akademických a zdravotnických institucí při úsilí o kontrolu tabáku na národní a mezinárodní úrovni a nezbytný význam jejich účasti při snaze o celostátní a mezinárodní kontrolu tabáku,

uznávajíce potřebu ostražitosti vůči veškerým snahám tabákového průmyslu narušit či odvrátit snahy o kontrolu tabáku a potřebu zajištění informovanosti o činnostech tabákového průmyslu, které mají negativní dopad na úsilí spojené s kontrolou tabáku,

připomínajíce článek 12 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech přijatého Valným shromážděním OSN dne 16. prosince 1966, který stanovuje právo každého jednotlivce na požívání nejvýše dosažitelné úrovni fyzického a duševního zdraví,

také připomínajíce preambuli Ústavy Světové zdravotnické organizace, která stanovuje, že požívání nejvýše dosažitelné úrovni zdraví je jedním ze základních práv každé lidské bytosti bez rozdílu rasy, náboženství, politického smýšlení, majetkového a společenského postavení,

odhodlány podporovat opatření pro kontrolu tabáku založená na současných a relevantních vědeckých, technických a ekonomických úvahách,

připomínajíce, že Úmluva o odstranění všech forem diskriminace žen, přijatá Valným shromážděním OSN dne 18. prosince 1979, stanovuje, že státy, které jsou smluvními stranami této Úmluvy, přijmou vhodná opatření k odstranění diskriminace žen v oblasti zdravotní péče,

dále připomínajíce, že Úmluva o právech dítěte, přijatá Valným shromážděním OSN dne 20. listopadu 1989, stanovuje, že státy, které jsou smluvními stranami této Úmluvy, uznávají právo dítěte na požívání nejvýše dosažitelné úrovni zdraví,

se dohodly na následujícím:

ČÁST I: ÚVOD

Článek 1

Používání pojmu

Pro účely této Úmluvy:

- (a) „nezákonné obchodem“ se rozumí jakékoli praktiky či jednání zakázané právními předpisy, které se týkají výroby, přepravy, převzetí, držení, distribuce, prodeje nebo koupě, včetně jakýchkoli praktik nebo jednání se záměrem usnadnit takovou činnost;
- (b) „regionální organizací pro hospodářskou integraci“ se rozumí organizace, která je tvořena několika svrchovanými státy a na níž tyto členské státy přenesly své pravomoci v řadě oblastí, včetně oprávnění za své členské státy v těchto oblastech závazně rozhodovat;¹
- (c) „reklamou a propagací tabáku“ se rozumí jakákoli forma komerčního sdělení, doporučení nebo činnosti, jejichž účelem nebo přímým či nepřímým účinkem je propagace tabákového výrobku nebo užívání tabáku;
- (d) „kontrolou tabáku“ se rozumí řada strategií zaměřených na snižování nabídky, poptávky a škodlivých účinků, s cílem zlepšit zdraví populace prostřednictvím odstraňování nebo snižování spotřeby tabákových výrobků a expozice tabákovému kouři;
- (e) „tabákovým průmyslem“ se rozumí výrobci tabáku, velkoobchodní distributori a dovozci tabákových výrobků;
- (f) „tabákovými výrobky“ se rozumí výrobky zcela nebo částečně vytvořené z listů tabáku jako suroviny, které jsou vyrobeny pro účely kouření, sání, žvýkání nebo šňupání;
- (g) „sponzorování tabákovými společnostmi“ se rozumí jakákoli forma přispívání k jakékoli události, činnosti nebo jednotlivci, jehož účelem nebo přímým či nepřímým účinkem je propagace tabákového výrobku nebo užívání tabáku.

Článek 2

Vztahy mezi touto Úmluvou a dalšími dohodami a právními nástroji

1. Za účelem lepší ochrany lidského zdraví se smluvní strany vyzývají k zavedení opatření jdoucích nad rámec vyžadovaný touto Úmluvou a jejími protokoly a nic v těchto smluvních dokumentech nebrání žádné ze smluvních stran stanovit přísnější požadavky, které neodporují ustanovením těchto smluvních dokumentů a jsou v souladu s mezinárodním právem.
2. Ustanovení této Úmluvy a jejích protokolů v ničem neovlivní právo smluvních stran uzavírat dvoustranné a vícestranné smlouvy, včetně regionálních a sub-regionálních smluv o relevantních nebo doplňkových otázkách vztahujících se k Úmluvě a jejím protokolům, za předpokladu, že jsou tyto smlouvy v souladu s jejich závazky vyplývajícími z Úmluvy a jejích protokolů. Smluvní strany, kterých se toto týká, oznamí uzavření takových smluv Konferenci smluvních stran prostřednictvím Sekretariátu.

¹ Tam, kde je to potřeba, odkazuje „národní“ i na „regionální organizace pro hospodářskou integraci“.

ČÁST II: CÍL, HLAVNÍ ZÁSADY A OBECNÉ POVINNOSTI

Článek 3 *Cíl*

Cílem této Úmlovy a jejích protokolů je chránit současné a budoucí generace před ničivými zdravotními, sociálními, environmentálními a ekonomickými následky spotřeby tabáku a expozice tabákovému kouři prostřednictvím rámce opatření pro kontrolu tabáku, která jsou prováděna smluvními stranami na národní, regionální a mezinárodní úrovni, s cílem neustálého a podstatného snižování míry užívání tabáku a expozice tabákovému kouři.

Článek 4 *Hlavní zásady*

Pro úspěšné dosažení cíle této Úmlovy a jejích protokolů a pro provádění jejich ustanovení se smluvní strany řídí, mimo jiné, níže uvedenými zásadami:

1. Každá osoba by měla být informována o zdravotních následcích, návykovém charakteru a smrtelném ohrožení, které představuje spotřeba tabáku a expozice tabákovému kouři. Na odpovídající vládní úrovni by měla být zvážena nezbytná legislativní, prováděcí, správní nebo jiná opatření na ochranu všech osob před expozicí tabákovému kouři.
2. Silný politický závazek je nezbytný k tomu, aby se na národní, regionální a mezinárodní úrovni rozvinula a podpořila komplexní vícesektorová opatření a koordinované odezvy beroucí v úvahu:
 - (a) potřebu přjmout opatření na ochranu všech osob před expozicí tabákovému kouři;
 - (b) potřebu přjmout opatření k prevenci zahájení užívání tabákových výrobků, na propagaci a podporu odvykání, a na snižování užívání tabákových výrobků v jakékoli formě;
 - (c) potřebu přjmout opatření podporující účast jednotlivců a komunit původního obyvatelstva na rozvoji, zavádění a hodnocení programů kontroly tabáku, které jsou sociálně a kulturně vhodné s ohledem na jejich potřeby a hlediska, a
 - (d) potřebu přjmout opatření zaměřená na rizika specifická pro gender a zohlednit je při vytváření strategií na kontrolu tabáku.
3. Mezinárodní spolupráce, zejména předávání technologií, znalostí a finanční pomoci, poskytování souvisejících odborných vědomostí pro účely vytváření a provádění účinných programů na kontrolu tabáku, s přihlédnutím k místní kultuře jakož i k sociálním, ekonomickým, politickým a právním aspektům, je důležitou součástí Úmlovy.
4. Komplexní vícesektorová opatření a odezvy vedoucí ke snižování spotřeby všech tabákových výrobků na národní, regionální a mezinárodní úrovni jsou, v souladu se zásadami ochrany a podpory veřejného zdraví, nezbytné pro prevenci výskytu onemocnění, předčasné disability a úmrtnosti v důsledku spotřeby tabáku a expozice tabákovému kouři.
5. Otázky týkající se odpovědnosti, stanovené každou smluvní stranou v rámci svých pravomocí, tvoří důležitou součást komplexní kontroly tabáku.
6. Význam technické a finanční pomoci pěstitelům tabáku a pracovníkům, jejichž životby může být vážně ohroženo v důsledku programů na kontrolu tabáku, zejména pokud jde o smluvní strany z rozvojových zemí, a rovněž smluvní strany s ekonomikami v procesu transformace, by měl být uznán a určen v kontextu strategií udržitelného rozvoje vytvořených na národní úrovni.
7. Pro úspěšné dosažení cíle této Úmlovy a jejích protokolů je nezbytná účast občanské společnosti.

Článek 5

Obecné povinnosti

1. Každá smluvní strana vypracuje, zavede a bude pravidelně aktualizovat a vyhodnocovat komplexní vícesektorové národní strategie, plány a programy pro oblast kontroly tabáku v souladu s touto Úmluvou a protokoly, kterých je smluvní stranou.
2. K tomuto cíli každá smluvní strana v rozsahu svých možností:
 - (a) zřídí nebo posílí celostátní koordinační mechanismus nebo kontaktní místo pro kontrolu tabáku a zajistí jeho financování;
 - (b) přijme a zavede účinná legislativní, prováděcí, správní a/nebo jiná opatření a bude podle potřeby spolupracovat s ostatními smluvními stranami Úmluvy na rozvoji vhodných politik pro prevenci a snižování spotřeby tabáku, závislosti na nikotinu a expozice tabákovému kouři.
3. Při vytváření a realizaci svých politik v oblasti veřejného zdraví týkajících se kontroly tabáku budou smluvní strany postupovat takovým způsobem, aby v souladu s vnitrostátními právními předpisy ochránily tyto politiky před komerčními a ostatními zájmy tabákového průmyslu.
4. Smluvní strany budou spolupracovat při vytváření navrhovaných opatření, postupů a pokynů k provádění této Úmluvy a protokolů, kterých jsou smluvní stranou.
5. Smluvní strany budou dle potřeby spolupracovat s příslušnými mezinárodními a regionálními mezivládními organizacemi a ostatními orgány při naplňování cílů této Úmluvy a protokolů, kterých jsou smluvní stranou.
6. Smluvní strany budou, v rozsahu svých prostředků a zdrojů, spolupracovat, aby získaly finanční zdroje k zajištění účinného naplňování Úmluvy prostřednictvím dvoustranných a vícestranných mechanismů financování.

ČÁST III: OPATŘENÍ TÝKAJÍCÍ SE SNIŽOVÁNÍ POPTÁVKY PO TABÁKU

Článek 6

Cenová a daňová opatření ke snižování poptávky po tabáku

1. Smluvní strany uznávají, že cenová a daňová opatření jsou účinnými a významnými prostředky pro snižování spotřeby tabáku u různých skupin populace, zejména u mladých lidí.
2. Aniž je dotčeno svrchované právo smluvních stran na stanovení a zavedení vlastních daňových politik, měla by každá smluvní strana zohlednit své národní cíle v oblasti zdraví týkající se kontroly tabáku a přjmout či podle potřeby zachovat opatření, která mohou zahrnovat:
 - (a) provádění daňových a podle potřeby cenových politik pro tabákové výrobky, a tím přispívat k dosažení cílů v oblasti zdraví zaměřených na snižování spotřeby tabáku; a
 - (b) zákaz nebo omezení, podle potřeby, prodeje a/nebo dovozu tabákových výrobků nepodléhajících zdanění či clu ze strany mezinárodních cestujících.
3. V souladu s článkem 21 poskytnou smluvní strany ve svých pravidelných zprávách Konferenci smluvních stran informace o výši zdanění tabákových výrobků a o směru vývoje ve spotřebě tabáku.

Článek 7

Necenová opatření ke snižování poptávky po tabáku

Smluvní strany uznávají, že komplexní necenová opatření jsou účinnými a významnými prostředky pro snižování spotřeby tabáku. Každá smluvní strana přijme a zavede účinná legislativní, prováděcí, správní nebo jiná opatření nezbytná pro plnění závazků vyplývajících z článků 8 až 13 a bude podle potřeby spolupracovat s ostatními smluvními stranami přímo nebo prostřednictvím příslušných mezinárodních orgánů za účelem jejich provádění. Konference smluvních stran navrhne vhodné pokyny k provádění ustanovení těchto článků.

Článek 8

Ochrana před expozicí tabákovému kouři

1. Smluvní strany uznávají, že vědecké důkazy jednoznačně poukazují na to, že expozice tabákovému kouři způsobuje smrt, onemocnění a disabilitu.
2. Každá smluvní strana přijme a zavede v oblastech spadajících podle vnitrostátních právních předpisů do její vnitrostátní jurisdikce a v ostatních oblastech svých pravomoci aktivně podpoří přijetí a zavedení účinných legislativních, prováděcích, správních a/nebo dalších opatření poskytujících ochranu před expozicí tabákovému kouři ve vnitřních prostorách pracovišť, ve veřejné dopravě, vnitřních prostorách veřejných míst, a podle potřeby na dalších veřejných místech.

Článek 9

Regulace složek tabákových výrobků

Konference smluvních stran, po konzultaci s příslušnými mezinárodními orgány, navrhne pokyny pro testování a měření složek a emisí tabákových výrobků a pro jejich regulaci. Každá smluvní strana, po schválení příslušnými národními orgány, přijme a provede účinná legislativní, prováděcí a správní nebo jiná opatření pro taková testování, měření a regulaci.

Článek 10

Regulace zveřejňování informací o tabákových výrobcích

V souladu se svými vnitrostátními právními předpisy každá smluvní strana přijme a zavede účinná legislativní, prováděcí, správní nebo jiná opatření, která vyžadují, aby výrobci a dovozci tabákových výrobků poskytovali národním orgánům informace o složení a emisích tabákových výrobků. Každá smluvní strana dále přijme a zavede účinná opatření pro zveřejňování informací o toxických složkách tabákových výrobků a emisích, které mohou produkovat.

Článek 11

Balení a označování tabákových výrobků

1. Každá smluvní strana do tří let od vstupu této Úmluvy v platnost pro tuto smluvní stranu přijme a zavede v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy účinná opatření, kterými zajistí, že:
 - (a) balení a označení tabákového výrobku nepropaguje tento výrobek žádnými prostředky, které jsou nepravdivé, zavádějící, klamavé nebo u nichž je pravděpodobné, že vytváří nesprávný dojem o jeho vlastnostech, zdravotních následcích, nebezpečích nebo emisích, včetně používání jakéhokoli výrazu, popisu, ochranné známky, obrázku nebo jakéhokoli dalšího označení, které má za cíl přímo či nepřímo vytvářet nesprávný dojem, že příslušný tabákový výrobek je méně škodlivý než ostatní tabákové výrobky. Toto může zahrnovat pojmy jako „s nízkým obsahem dehtu“, „lehké“, „ultra lehké“ nebo „jemné“; a
 - (b) každá jednotlivá krabička nebo balení tabákových výrobků a jakékoli vnější balení a označení takových výrobků rovněž nese zdravotní varování popisující zdraví škodlivé následky užívání tabáku a může zahrnovat jiná vhodná sdělení. Tato varování a sdělení:

- (i) budou schválena příslušným národním orgánem,
- (ii) budou se pravidelně střídat,
- (iii) budou velká, jasná, viditelná a čitelná,
- (iv) by měla pokryvat 50% nebo více hlavních vnějších ploch, ale nemohou pokryvat méně než 30% těchto ploch,
- (v) mohou být zobrazena ve formě obrázku a piktogramu či tyto zahrnovat.

2. Každá jednotlivá krabička nebo balení tabákových výrobků a jakékoli vnější balení a označení těchto výrobků bude, kromě varování uvedených v odstavci 1 písm. (b) tohoto článku, obsahovat informace o důležitých složkách a emisích tabákových výrobků, jak jsou stanoveny národními orgány.

3. Každá smluvní strana bude vyžadovat, aby se varování a další textové informace podle odstavce 1 písm. (b) a odstavce 2 tohoto článku uváděly na každé jednotlivé krabičce nebo balení tabákových výrobků a na jakýchkoli vnějších baleních a označeních takových výrobků v hlavním jazyce či jazycech této smluvní strany.

4. Pro účely tohoto článku se termín „vnější balení a označení“ v souvislosti s tabákovými výrobky vztahuje na jakákoli balení a označení užívaná pro maloobchodní prodej výrobku.

Článek 12

Vzdělávání, komunikace, školení a veřejné povědomí

Každá smluvní strana podle potřeby podpoří a posílí veřejné povědomí o otázkách kontroly tabáku s použitím všech dostupných nástrojů pro komunikaci. K tomuto účelu každá smluvní strana přijme a zavede účinná legislativní, prováděcí, správní nebo jiná opatření, aby podpořila:

- (a) široký přístup k účinným a komplexním vzdělávacím programům a programům pro informování veřejnosti o zdravotních rizicích, včetně návykového charakteru spotřeby tabáku a expozice tabákovému kouři;
- (b) veřejné povědomí o zdravotních rizicích spojených se spotřebou tabáku a expozicí tabákovému kouři a o výhodách ukončení užívání tabáku a životního stylu bez užívání tabáku v souladu s článkem 14 odst. 2;
- (c) veřejný přístup k široké škále informací o tabákovém průmyslu, které se týkají cíle této Úmluvy, v souladu s vnitrostátními právními předpisy;
- (d) účinné a vhodné školící či výchovné a osvětové programy ohledně kontroly tabáku určené takovým osobám jako jsou pracovníci ve zdravotnictví, komunitní pracovníci, sociální pracovníci, mediální odborníci, pracovníci v oblasti vzdělávání, osoby s rozhodovacími pravomoocemi, administrativní pracovníci a ostatní zainteresované osoby;
- (e) povědomí a účast veřejných a soukromých agentur a nevládních organizací, které nejsou propojeny s tabákovým průmyslem, na rozvoji a zavádění mezisektorových programů a strategií pro kontrolu tabáku; a
- (f) veřejné povědomí a přístup k informacím týkajícím se nepříznivých zdravotních, ekonomických, a environmentálních následků výroby tabáku a jeho spotřeby.

Článek 13

Reklama, propagace a sponzorování tabákovými společnostmi

1. Smluvní strany uznávají, že komplexní zákaz reklamy, propagace a sponzorování by snížil spotřebu

tabákových výrobků.

2. Každá smluvní strana se zavazuje, v souladu se svou ústavou či ústavními principy, zavést komplexní zákaz veškeré reklamy a propagace tabáku a sponzorování tabákovými společnostmi. Takový zákaz bude zahrnovat, s ohledem na právní prostředí a technické prostředky, které má smluvní strana k dispozici, komplexní zákaz přeshraniční reklamy a propagace tabáku a sponzorování tabákovými společnostmi mající původ na jejím území. Za tímto účelem každá smluvní strana zavede vhodná legislativní, prováděcí, správní a/nebo jiná opatření, a to do pěti let od data, kdy tato Úmluva vstoupí v platnost pro tuto smluvní stranu, a o těchto opatřeních informuje v souladu s článkem 21.

3. Smluvní strana, která nemůže zavést komplexní zákaz vzhledem ke své ústavě nebo ústavním principům, zavede omezení na veškerou reklamu a propagaci tabáku a sponzorování tabákovými společnostmi. Takové omezení bude zahrnovat, s ohledem na právní prostředí a technické prostředky, které má smluvní strana k dispozici, omezení nebo komplexní zákaz reklamy a propagace tabáku a sponzorování tabákovými společnostmi, které mají původ na jejím území a jejichž účinek přesahuje hranice státu. Za tímto účelem každá smluvní strana zavede vhodná legislativní, prováděcí, správní a/nebo jiná opatření a o těchto opatřeních informuje v souladu s článkem 21.

4. Jako minimum, a v souladu se svou ústavou či ústavními principy, každá smluvní strana:

(a) zakáže všechny formy reklamy a propagace tabáku a sponzorování tabákovými společnostmi, které podporují tabákový výrobek jakýmkoli prostředky, které jsou nepravidlivé, zavádějící nebo klamavé nebo které pravděpodobně vytvářejí nesprávný dojem o jeho vlastnostech, zdravotních následcích, rizicích nebo emisích;

(b) bude požadovat, aby zdravotní nebo další vhodná varování nebo sdělení doprovázela veškerou reklamu tabáku a, dle potřeby, jeho propagaci a sponzorování tabákovými společnostmi;

(c) omezí užívání přímých nebo nepřímých podnětů, které nabádají veřejnost k nákupu tabákových výrobků;

(d) bude požadovat, pokud nezavedla komplexní zákaz, aby se příslušným vládním orgánům zpřístupnily informace o výdajích tabákového průmyslu na reklamu, propagaci a sponzorování, na které se prozatím nevztahuje zákaz. Tyto orgány mohou v souladu s vnitrostátními právními předpisy rozhodnout, zda informace o těchto částeckách zpřístupní veřejnosti a Konferenci smluvních stran, v souladu s článkem 21;

(e) zavede komplexní zákaz nebo v případě smluvní strany, která nemůže zavést komplexní zákaz vzhledem ke své ústavě či ústavním principům, omezí reklamu a propagaci tabáku a sponzorování tabákovými společnostmi v rozhlase, v televizi, v tisku a, dle potřeby, v dalších sdělovacích prostředcích, jako je internet, a to do pěti let; a

(f) zakáže, nebo v případě smluvní strany, která nemůže zavést komplexní zákaz vzhledem ke své ústavě či ústavním principům, omezí sponzorování mezinárodních akcí, činností a/nebo jejich účastníků tabákovými společnostmi.

5. Smluvní strany se vyzývají k zavádění opatření i nad rámec povinností stanovených v odstavci 4.

6. Smluvní strany spolupracují na vývoji technologií a dalších prostředků nezbytných k tomu, aby usnadnily odstranění přeshraniční tabákové reklamy.

7. Smluvní strany, které zavedly zákaz určitých forem reklamy a propagace tabáku a sponzorování tabákovými společnostmi, mají svrchované právo zakázat pronikání takových forem přeshraniční reklamy, propagace a sponzorování na své území a ukládat stejné sankce jako ty, které se vztahují na místní reklamu a propagaci tabáku a sponzorování tabákovými společnostmi vznikající na vlastním území v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy. Tento odstavec neschvaluje ani nepotvrzuje žádnou konkrétní sankci.

8. Smluvní strany zváží vypracování protokolu stanovujícího vhodná opatření, která vyžadují mezinárodní spolupráci, pro zavedení komplexního zákazu přeshraniční reklamy a propagace tabáku a sponzorování tabákovými společnostmi.

Článek 14

Opatření ke snižování poptávky týkající se závislosti na tabáku a ukončení jeho užívání

1. Každá smluvní strana vypracuje a rozšíří vhodné, komplexní a integrované pokyny založené na vědeckých důkazech a příkladech dobré praxe s přihlédnutím k národním okolnostem a prioritám a zavede účinná opatření k podpoře ukončení užívání tabáku a odpovídající léčby závislosti na tabáku.

2. Za tímto účelem každá smluvní strana usiluje o:

(a) navržení a zavedení účinných programů zaměřených na podporu ukončení užívání tabáku v místech, jako jsou vzdělávací instituce, zdravotnická zařízení, pracoviště a sportovní zařízení;

(b) zahrnutí diagnostiky a léčby závislosti na tabáku a poradenských služeb pro ukončení užívání tabáku do národních programů v oblasti zdraví a vzdělávání, plánů a strategií, s účastí zdravotnických pracovníků, komunitních pracovníků a sociálních pracovníků, dle potřeby;

(c) zřízení programů pro diagnostiku, poradenství, prevenci a léčbu závislosti na tabáku ve zdravotnických zařízeních a rehabilitačních centrech; a

(d) spolupráci s dalšími smluvními stranami při usnadňování přístupu k přípravkům na léčbu závislosti na tabáku a jejich cenové dostupnosti v souladu s článkem 22. Takové výrobky a jejich složky mohou, dle potřeby, zahrnovat léčiva i výrobky používané pro podávání léčiv a diagnostiku.

ČÁST IV: OPATŘENÍ TÝKAJÍCÍ SE SNIŽOVÁNÍ ZÁSOBOVÁNÍ TABÁKEM

Článek 15

Nezákonné obchod s tabákovými výrobky

1. Smluvní strany uznávají, že odstranění všech forem nezákonného obchodu s tabákovými výrobky, včetně pašování, nezákonné výroby a padělání, a že rozvoj a uplatňování příslušných vnitrostátních právních předpisů jsou vedle sub-regionálních, regionálních a celosvětových dohod nezbytnými součástmi kontroly tabáku.

2. Každá smluvní strana přijme a zavede účinná legislativní, prováděcí, správní nebo jiná opatření, aby zajistila, že všechny jednotlivé krabičky a balení tabákových výrobků a jakékoli vnější obaly takových výrobků jsou označeny a napomohou tak smluvním stranám při určování původu tabákových výrobků. V souladu s vnitrostátními právními předpisy a příslušnými dvoustrannými a vícestrannými dohodami také pomohou smluvním stranám určit okamžik, kdy se s tabákovými výrobky začíná nakládat nezákonným způsobem, a sledovat, dokumentovat a kontrolovat pohyb tabákových výrobků, a jejich právní status. Dále každá smluvní strana:

(a) bude požadovat, aby jednotlivé krabičky a balení tabákových výrobků pro maloobchod a velkoobchod, které se prodávají na domácím trhu, nesly nápis: „*Prodej povolen pouze v (vložte název země, vnitrostátní, regionální nebo federální jednotky)*“ nebo nesly jakékoli jiné účinné označení, které by pomáhalo orgánům určit, zda je výrobek řádně povolen k prodeji na domácím trhu; a

(b) zváží, podle potřeby, zavedení praktického systému sledování a vyhledávání, který by dále zabezpečil distribuční systém a napomáhal při vyšetřování nezákonného obchodu.

3. Každá smluvní strana bude požadovat, aby se informace na balení nebo označení podle odstavce 2 tohoto článku uváděly v čitelné podobě a/nebo v hlavním jazyce nebo jazycech této smluvní strany.

4. S cílem odstranit nezákonné obchod s tabákovými výrobky každá smluvní strana:

(a) sleduje a shromažďuje údaje o přeshraničním obchodu s tabákovými výrobky, včetně nezákonného obchodu, a vyměňuje si informace mezi celními, daňovými a dalšími orgány, podle potřeby, v souladu s vnitrostátními právními předpisy a příslušnými platnými dvoustrannými či vícestrannými dohodami;

(b) přijme nebo zpřísní legislativu, doprovázenou vhodnými sankcemi a nápravnými prostředky, proti nezákonnému obchodu s tabákovými výrobky, včetně padělaných a pašovaných cigaret;

(c) učiní taková vhodná opatření, která zajistí, že veškerá zabavená výrobní zařízení, padělané a pašované cigarety a jiné tabákové výrobky budou zničeny s použitím dostupných metod příznivých k životnímu prostředí nebo že s nimi bude naloženo v souladu s vnitrostátními právními předpisy;

(d) přijme a zavede opatření pro sledování, dokumentaci a kontrolu skladování a distribuce tabákových výrobků, které nepodléhají při držení či přepravě v rámci jurisdikce této smluvní strany zdanění či clu; a

(e) podle potřeby přijme opatření, která umožní zabavení zisků pocházejících z nezákonného obchodu s tabákovými výrobky.

5. Informace shromážděné podle odst. 4 písm. (a) a (d) tohoto článku zahrnou smluvní strany vhodným způsobem v souhrnné podobě do pravidelných zpráv smluvních stran Konference smluvních stran v souladu s článkem 21.

6. Smluvní strany v souladu s vnitrostátními právními předpisy a podle potřeby podpoří spolupráci mezi národními agenturami, jakož i příslušnými regionálními a mezinárodními mezivládními organizacemi, která se týká vyšetřování, soudních stíhání a procesů, za účelem odstranění nezákonného obchodu s tabákovými výrobky. Zvláštní důraz v boji proti nezákonnému obchodu s tabákovými výrobky bude kladen na spolupráci na regionální a sub-regionální úrovni.

7. Každá smluvní strana usiluje o přijetí a zavedení dalších opatření včetně udělování licencí a podle potřeby kontroluje nebo reguluje výrobu a distribuci tabákových výrobků, aby zabránila nezákonnému obchodu s nimi.

Článek 16

Prodej nezletilým a nezletilými

1. Každá smluvní strana přijme a zavede účinná legislativní, prováděcí, správní nebo jiná opatření na příslušné vládní úrovni vedoucí k zákazu prodeje tabákových výrobků osobám mladším, než stanovují vnitrostátní právní předpisy, nebo osobám mladším osmnácti let. Tato opatření mohou zahrnovat:

(a) požadavek, aby všichni prodejci tabákových výrobků umístili zřetelný a nápadný ukazatel uvnitř prodejního místa o zákazu prodeje tabákových výrobků nezletilým a v případě pochybností požadovali, aby zákazník kupující tabákový výrobek prokázal, že dosáhl stanoveného věku;

(b) zákaz prodeje tabákových výrobků jakýmkoli způsobem, který k nim umožňuje volný přístup, jako jsou pulty obchodů;

(c) zákaz výroby a prodeje cukrovinek, občerstvení, hraček a dalších předmětů ve tvaru tabákových výrobků, které přitažlivě působí na nezletilé; a

(d) zajištění, aby prodejní automaty na tabákové výrobky v jurisdikci dané smluvní strany nebyly přístupné nezletilým a nepodporovaly prodej tabákových výrobků nezletilým.

2. Každá smluvní strana zakáže nebo podpoří zákaz distribuce bezplatných tabákových výrobků veřejnosti, zejména nezletilým.
3. Každá smluvní strana bude usilovat o zákaz prodeje cigaret po kusech nebo v malých baleních, která zvyšují cenovou dostupnost těchto výrobků nezletilým.
4. Smluvní strany uznávají, že pro zvýšení účinnosti opatření k zamezení prodeje tabákových výrobků nezletilým by tato opatření měla být podle potřeby zaváděna společně s dalšími ustanoveními obsaženými v této Úmluvě.
5. Při podpisu, ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení k této Úmluvě nebo kdykoli poté může smluvní strana oznámit formou závazné písemné deklarace, že se zavazuje k zákazu zavádění prodejních automatů na tabákové výrobky v rámci své jurisdikce nebo že případně zcela zakáže prodejní automaty na tabákové výrobky. Deklaraci vytvořenou na základě tohoto článku zašle prostřednictvím depozitáře všem smluvním stranám Úmluvy.
6. Každá smluvní strana přijme a zavede účinná legislativní, prováděcí, správní nebo další opatření, včetně sankcí pro prodejce a distributory, k zajištění dodržování závazků obsažených v odstavcích 1 až 5 tohoto článku.
7. Každá smluvní strana by měla, dle potřeby, přijmout a zavést účinná legislativní, prováděcí, správní nebo další opatření vedoucí k zákazu prodeje tabákových výrobků osobami mladšími, než stanoví vnitrostátní právní předpisy, nebo osobami mladšími osmnácti let.

Článek 17

Poskytování podpory pro ekonomicky udržitelné alternativní činnosti

Smluvní strany ve vzájemné spolupráci s ostatními smluvními stranami a příslušnými mezinárodními a regionálními mezinárodními organizacemi podpoří podle potřeby ekonomicky udržitelné alternativy pro pracovníky v tabákovém průmyslu, pěstitele tabáku a případně pro jednotlivé prodejce.

ČÁST V: OCHRANA ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Článek 18

Ochrana životního prostředí a zdraví osob

V rámci plnění závazků vyplývajících z této Úmluvy smluvní strany souhlasí, že při pěstování tabáku a výrobě tabákových výrobků na svém území řádně zohlední ochranu životního prostředí a zdraví osob ve vztahu k životnímu prostředí.

ČÁST VI: OTÁZKY VZTAHUJÍCÍ SE K ODPOVĚDNOSTI

Článek 19

Odpovědnost

1. Za účelem kontroly tabáku zváží smluvní strany přijetí právních nástrojů nebo, v případě nutnosti, podpoří svou stávající právní úpravu týkající se trestněprávní a občanskoprávní odpovědnosti včetně případného odškodnění.
2. Smluvní strany vzájemně spolupracují při výměně informací prostřednictvím Konference smluvních stran v souladu s článkem 21, včetně:

(a) informací o zdravotních dopadech spotřeby tabákových výrobků a expozici tabákovému kouři podle článku 20 odst. 3 písm. (a); a

(b) informací o platných právních předpisech jakož i o příslušných soudních rozhodnutích.

3. Smluvní strany si v rámci mezi daných vnitrostátním právním řádem, politikou, právní praxí a v rámci platné mezinárodně-smluvní úpravy poskytují podle potřeby a po vzájemné dohodě pomoc při soudních řízeních vztahujících se k občanskoprávní a trestněprávní odpovědnosti, a to v souladu s touto Úmluvou.

4. Úmluva v žádném případě neovlivní ani neomezí práva vzájemného přístupu smluvních stran ke svým soudům tam, kde taková práva existují.

5. Konference smluvních stran může, pokud možno v raném stádiu a s přihlédnutím k činnosti příslušných mezinárodních fór, zvážit otázky týkající se odpovědnosti, včetně vhodných mezinárodních přístupů k těmto otázkám, a, na základě žádostí, vhodné prostředky k podpoře smluvních stran v jejich legislativních a dalších činnostech v souladu s tímto článkem.

ČÁST VII: VĚDECKÁ A TECHNICKÁ SPOLUPRÁCE, SDÍLENÍ INFORMACÍ

Článek 20

Výzkum, dohled a výměna informací

1. Smluvní strany se zavazují rozvíjet a podporovat národní výzkum a koordinovat výzkumné programy na regionální a mezinárodní úrovni v oblasti kontroly tabáku. Za tímto účelem každá smluvní strana:

(a) podněcuje přímo nebo prostřednictvím příslušných mezinárodních a regionálních mezivládních organizací a dalších orgánů výzkumné aktivity a vědecká hodnocení a spolupracuje na nich, přičemž podporuje a posiluje výzkum zaměřený na rozhodující faktory a následky spotřeby tabáku a expozice tabákovému kouři jakož i výzkum zabývající se určením alternativních plodin; a

(b) s podporou příslušných mezinárodních a regionálních mezivládních organizací a dalších orgánů podněcuje a posiluje školící aktivity a podporu všech, kteří jsou zapojeni do činností spojených s kontrolou tabáku včetně výzkumu, jejich zavádění a hodnocení.

2. Podle potřeby zřídí smluvní strany programy pro národní, regionální a celosvětový dohled nad rozsahem, charakterem, rozhodujícími faktory a následky spotřeby tabáku a expozice tabákovému kouři. K tomuto účelu by smluvní strany měly začlenit programy dohledu nad tabákem do národních, regionálních a celosvětových programů zdravotního dohledu tak, aby údaje byly porovnatelné a bylo je možné podle potřeby analyzovat na regionální a případně mezinárodní úrovni.

3. Smluvní strany uznávají význam finanční a technické pomoci od mezinárodních a regionálních mezivládních organizací a dalších orgánů. Každá smluvní strana bude usilovat o:

(a) postupné zřízení národního systému epidemiologického dohledu nad spotřebou tabáku a souvisejícími sociálními, ekonomickými a zdravotními ukazateli;

(b) spolupráci s příslušnými mezinárodními a regionálními mezivládními organizacemi a dalšími orgány včetně vládních a nevládních agentur na regionálním a celosvětovém dohledu nad tabákem a na výměně informací o ukazatelích uvedených v odstavci 3 písm. (a) tohoto článku; a

(c) spolupráci se Světovou zdravotnickou organizací při rozvoji obecných pokynů nebo postupů definujících shromažďování, analýzu a šíření údajů, které se vztahují k dohledu nad tabákem.

4. Smluvní strany s ohledem na vnitrostátní právní předpisy podpoří a usnadní výměnu veřejně dostupných vědeckých, odborných, socioekonomických, obchodních a právních informací, jakož i informací týkajících se praktik tabákového průmyslu a pěstování tabáku, vztahujících se k této Úmluvě, přičemž vezmou v úvahu a zaměří se na specifické potřeby rozvojových zemí, které jsou smluvními stranami, a smluvních stran s ekonomikami v procesu transformace. Každá smluvní strana usiluje o:

(a) postupné zřízení a udržování aktualizované databáze právních předpisů o kontrole tabáku obsahující podle potřeby i údaje o jejich případném prosazování jakož i o příslušných soudních rozhodnutích a o spolupráci při rozvoji programů pro regionální a celosvětovou kontrolu tabáku;

(b) postupné zřízení a udržování aktualizovaných údajů z národních programů dohledu v souladu s odstavcem písm. 3 (a) tohoto článku; a

(c) spolupráci s příslušnými mezinárodními organizacemi při postupném zřizování a udržování celosvětového systému pravidelného sběru a šíření informací o produkci tabáku, jeho zpracování a aktivitách tabákového průmyslu, které mají dopad na tuto Úmluvu nebo na činnosti spojené s činností v oblasti kontroly tabáku na národní úrovni.

5. Smluvní strany by měly spolupracovat v rámci regionálních a mezinárodních mezivládních organizací a ve finančních a rozvojových institucích, jichž jsou členy, s cílem podporovat a podněcovat poskytování technických a finančních zdrojů Sekretariátu této Úmluvy, aby napomáhal rozvojovým zemím, které jsou smluvními stranami, a smluvním stranám s ekonomikami v procesu transformace plnit jejich závazky při výzkumu, dohledu a výměně informací.

Článek 21

Podávání zpráv a výměna informací

1. Každá smluvní strana předkládá Konferenci smluvních stran, prostřednictvím jejího Sekretariátu, pravidelné zprávy o naplňování této Úmluvy, které by měly obsahovat:

(a) informace o legislativních, prováděcích, správních nebo dalších opatřeních učiněných pro naplňování Úmluvy;

(b) informace o jakýchkoli případných omezeních nebo překážkách, se kterými se setkala při naplňování Úmluvy, a o opatřeních učiněných k překonání těchto překážek;

(c) informace o případné finanční a odborné pomoci poskytnuté nebo přijaté na činnosti spojené s kontrolou tabáku;

(d) informace o dohledu a výzkumu v souladu s článkem 20; a

(e) informace v souladu s článkem 6 odst. 3, 13 odst. 2, 13 odst. 3, 13 odst. 4 písm. (d), 15 odst. 5 a 19 odst. 2.

2. Četnost a formu těchto zpráv předkládaných všemi smluvními stranami určí Konference smluvních stran. Každá smluvní strana předloží svou první zprávu do dvou let od data, kdy tato Úmluva vstoupí v platnost pro tuto smluvní stranu.

3. Konference smluvních stran v souladu s články 22 a 26 zváží, na základě žádosti, opatření k pomoci rozvojovým zemím, které jsou smluvními stranami, a smluvním stranám s ekonomikami v procesu transformace při plnění jejich povinností podle tohoto článku.

4. Zprávy a výměna informací v souladu s touto Úmluvou podléhají vnitrostátním právním předpisům týkajícím se zachování důvěrnosti a ochrany údajů. Po vzájemné dohodě chrání smluvní strany jakoukoli důvěrnou informaci, kterou si vyměňují.

Článek 22*Spolupráce v oblasti vědecké, technické a právní a poskytování souvisejících odborných znalostí*

1. Smluvní strany spolupracují přímo nebo prostřednictvím příslušných mezinárodních orgánů s cílem posílit své schopnosti splnit závazky vyplývající z této Úmluvy a při tom vezmou v úvahu potřeby rozvojových zemí, které jsou smluvními stranami, a smluvních stran s ekonomikami v procesu transformace. Taková spolupráce podpoří, po vzájemné dohodě, přenos technických, vědeckých a právních znalostí a technologií pro zavádění a posilování národních strategií, plánů a programů na kontrolu tabáku zaměřujících se mimo jiné na:

(a) usnadňování rozvoje, přenosu a získávání technologií, vědomostí, dovedností, schopností a odborných znalostí týkajících se kontroly tabáku;

(b) poskytování technických, vědeckých, právních a dalších odborných znalostí pro zřizování a posilování národních strategií, plánů a programů na kontrolu tabáku, zaměřujících se na naplňování Úmluvy mimo jiné prostřednictvím:

(i) vyžádané pomoci při vytváření jednoznačného právního základu jakož i odborných programů, včetně těch zaměřených na prevenci zahájení užívání tabáku, podporu ukončení jeho užívání a ochranu před expozicí tabákovému kouři;

(ii) případné pomoci pracovníkům v tabákovém průmyslu při rozvoji ekonomicky a právně vhodných alternativních způsobů obživy ekonomicky realizovatelným způsobem; a

(iii) případné pomoci pěstitelům tabáku v přesunu zemědělské výroby na alternativní plodiny ekonomicky realizovatelným způsobem;

(c) podporu vhodných školících a výchovných programů pro příslušné pracovníky v souladu s článkem 12;

(d) případné poskytnutí nezbytného materiálu, vybavení a zásob jakož i logistické podpory pro strategie, plány a programy na kontrolu tabáku;

(e) identifikaci metod pro kontrolu tabáku včetně komplexní léčby závislosti na nikotinu; a

(f) případnou podporu výzkumu za účelem zvýšení cenové dostupnosti komplexní léčby závislosti na nikotinu.

3. Konference smluvních stran podpoří a usnadní přenos technických, vědeckých a právních expertíz a technologií s finanční podporou zajištěnou v souladu s článkem 26.

ČÁST VIII: INSTITUCIONÁLNÍ USPOŘÁDÁNÍ A FINANČNÍ ZDROJE**Článek 23***Konference smluvních stran*

1. Tímto je ustavena Konference smluvních stran. První zasedání Konference svolá Světová zdravotnická organizace nejpozději do jednoho roku od vstupu Úmluvy v platnost. Konference určí místo a termín následných pravidelných jednání na svém prvním zasedání.

2. Mimořádná zasedání Konference smluvních stran se budou konat tehdy, požaduje-li to Konference smluvních stran za nezbytné, nebo na základě písemné žádosti jakékoli smluvní strany za předpokladu, že během šesti měsíců od podání žádosti smluvním stranám Sekretariátem Úmluvy je tento požadavek podpořen alespoň jednou třetinou smluvních stran.

3. Konference smluvních stran přijme svůj jednací řád formou konsensu na svém prvním zasedání.
4. Konference smluvních stran přijme formou konsensu svá pravidla financování a stejně tak i pravidla pro zajištění financování jakýchkoli pomocných orgánů, které může zřídit, jakož i finanční opatření související s fungováním Sekretariátu. Na každém řádném zasedání bude přijat rozpočet na finanční období do příštího řádného zasedání.
5. Konference smluvních stran pravidelně hodnotí naplňování této Úmluvy, přijímá rozhodnutí nezbytná k podpoře jejího účinného naplňování a může přijmout protokoly, dodatky a pozměňovací návrhy k Úmluvě v souladu s články 28, 29 a 33. Za tímto účelem:
- (a) podpoří a usnadní výměnu informací podle článků 20 a 21;
 - (b) podpoří a povede proces vývoje a pravidelného zdokonalování srovnatelných metodologií výzkumu a sběru údajů souvisejících s naplňováním Úmluvy vedle těch, které jsou poskytovány v souladu s článkem 20;
 - (c) podle potřeby podporí rozvoj, zavádění a vyhodnocování strategií, plánů a programů jakož i politik, legislativních a dalších opatření;
 - (d) zváží zprávy předložené smluvními stranami v souladu s článkem 21 a schvaluje pravidelné zprávy o naplňování Úmluvy;
 - (e) podpoří a usnadní mobilizaci finančních zdrojů pro naplňování Úmluvy v souladu s článkem 26;
 - (f) zřídí takové pomocné orgány, které jsou nezbytné k dosažení cílů Úmluvy;
 - (g) podle potřeby si vyžádá služby, spolupráci a informace od příslušných organizací a orgánů v rámci systému Organizace spojených národů a dalších mezinárodních a regionálních mezivládních organizací a nevládních organizací a orgánů, a to za účelem posilování naplňování Úmluvy; a
 - (h) zváží další činnosti, podle potřeby, vedoucí k dosažení cíle Úmluvy ve světle zkušeností získaných při jejím naplňování.
6. Konference smluvních stran stanoví podmínky pro účast pozorovatelů na svých jednáních.

Článek 24
Sekretariát

1. Konference smluvních stran ustaví stálý sekretariát a zajistí jeho fungování. Konference smluvních stran bude usilovat o to, aby tak bylo učiněno na jejím prvním zasedání.
2. Do té doby, než bude stálý sekretariát stanoven a ustaven, zajistí úkoly sekretariátu podle této Úmluvy Světová zdravotnická organizace.
3. Sekretariát má tyto úkoly:
- (a) připravovat zasedání Konference smluvních stran a jakýchkoli pomocných orgánů a poskytovat jim služby podle jejich požadavků;
 - (b) předávat zprávy, které obdrží na základě Úmluvy;
 - (c) na požádání poskytovat podporu smluvním stranám, zejména rozvojovým zemím, které jsou smluvními stranami, a smluvním stranám s ekonomikami v procesu transformace, při zpracovávání a sdělování informací požadovaných na základě ustanovení této Úmluvy;
 - (d) připravovat zprávy o svých činnostech na základě Úmluvy podle pokynů Konference smluvních

stran a předkládat je Konferenci smluvních stran;

(e) podle pokynů Konference smluvních stran zajišťovat nezbytnou koordinaci s příslušnými mezinárodními a regionálními mezivládními organizacemi a dalšími orgány;

(f) podle pokynů Konference smluvních stran vstupovat do takových správních nebo smluvních vztahů, které mohou být žádoucí pro účinné vykonávání jeho úkolů; a

(g) plnit další úkoly sekretariátu uvedené v Úmluvě a v jakémkoli z jejích protokolů a takové úkoly, které může stanovit Konference smluvních stran.

Článek 25

Vztahy mezi Konferencí smluvních stran a mezivládními organizacemi

Za účelem zajištění odborné a finanční spolupráce k dosažení cíle této Úmluvy může Konference smluvních stran požádat o spolupráci příslušné mezinárodní a regionální mezivládní organizace včetně finančních a rozvojových institucí.

Článek 26

Finanční zdroje

1. Smluvní strany uznávají důležitou roli, kterou hrají finanční zdroje při naplňování cíle této Úmluvy.

2. Každá smluvní strana poskytne v souladu se svými národními plány, prioritami a programy finanční podporu činnostem na národní úrovni určeným k dosažení cíle Úmluvy.

3. Smluvní strany podle potřeby podpoří využití dvoustranných, regionálních, sub-regionálních a jiných mnohostranných možností financování rozvoje a posílení meziresortních programů pro komplexní kontrolu tabáku pro rozvojové země, které jsou smluvními stranami, a smluvní strany s ekonomikami v procesu transformace. V souladu s tímto je třeba řešit a podporovat ekonomicky realizovatelné alternativy produkce tabáku, včetně diverzifikace plodin, v kontextu strategií udržitelného rozvoje vytvořených na národní úrovni.

4. Smluvní strany zastoupené v příslušných regionálních a mezinárodních mezivládních organizacích a ve finančních a rozvojových institucích budou nabádat tyto subjekty k poskytování finanční pomoci rozvojovým zemím, které jsou smluvními stranami, a smluvními stranami s ekonomikami v procesu transformace k dosažení jejich závazků vyplývajících z Úmluvy, aniž by to však omezilo jejich právo na účast v těchto organizacích.

5. Smluvní strany souhlasí s tím, že:

(a) za účelem pomoci smluvním stranám při naplňování jejich závazků vyplývajících z Úmluvy by měly být zmobilizovány a využity všechny příslušné potenciální a současné zdroje, finanční, odborné či jiné, veřejné i soukromé, které jsou k dispozici pro činnosti kontroly tabáku, a to ve prospěch všech smluvních stran, především rozvojových zemí a zemí s ekonomikami v procesu transformace;

(b) Sekretariát bude na požádání radit rozvojovým zemím, které jsou smluvními stranami, a smluvními stranami s ekonomikami v procesu transformace ve věci dostupných zdrojů financování pro usnadnění plnění jejich závazků vyplývajících z Úmluvy;

(c) Konference smluvních stran na svém prvním zasedání zhodnotí současně a potencionální zdroje a mechanismy pomoci, a to na základě studie vypracované Sekretariátem a dalších příslušných informací, a posoudí jejich přiměřenost; a

(d) výsledky tohoto hodnocení vezme Konference smluvních stran v úvahu při určování nutnosti posílení současných mechanismů či zřízení dobrovolného celosvětového fondu nebo jiných vhodných

finančních mechanismů pro směřování dodatečných finančních zdrojů, podle potřeby, rozvojovým zemím, které jsou smluvními stranami, a smluvním stranám s ekonomikami v procesu transformace za účelem poskytnutí jim pomoci při naplňování cíle této Úmluvy.

ČÁST IX: UROVNÁVÁNÍ SPORŮ

Článek 27 *Urovnávání sporů*

1. V případě sporu mezi dvěma či více smluvními stranami týkajícího se výkladu nebo aplikace Úmluvy budou zúčastněné smluvní strany usilovat o urovnání sporu diplomatickou cestou prostřednictvím vyjednávání nebo jakýmkoli jiným mírovým prostředkem, který si sami vyberou, včetně zprostředkovávaného jednání, mediace nebo přijetím smíru. Neúspěch při dosahování dohody zprostředkováným jednáním, mediací nebo smírem nezbaví strany ve sporu odpovědnosti hledat řešení.
2. Při ratifikaci, přijetí, schválení, formálním potvrzení nebo přistoupení k této Úmluvě nebo kdykoli poté může stát nebo regionální organizace pro hospodářskou integraci ke sporu, který nebyl vyřešen v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, učinit písemné prohlášení adresované depozitáři, že povinně přistupuje na rozhodčí řízení *ad hoc* v souladu s postupy, které přijme Konference smluvních stran formou konsensu.
3. Ustanovení tohoto článku se uplatní ve vztahu k jakémukoli protokolu uzavřenému smluvními stranami, pokud v něm není stanoveno jinak.

ČÁST X: DALŠÍ ROZVOJ ÚMLUVY

Článek 28 *Změny Úmluvy*

1. Jakákoli smluvní strana může navrhnout změny této Úmluvy. Takové změny zváží Konference smluvních stran.
2. Změny této Úmluvy přijímá Konference smluvních stran. Text jakéhokoli pozměňovacího návrhu Úmluvy oznámí Sekretariát smluvním stranám nejméně šest měsíců před zasedáním, na kterém má být předložen k přijetí. Sekretariát také sdělí pozměňovací návrhy signatářům Úmluvy a pro informaci depozitáři.
3. Smluvní strany vynaloží veškeré úsilí na dosažení dohody formou konsenzu o jakémkoli pozměňovacím návrhu této Úmluvy. Pokud vyčerpají veškeré pokusy a dohody nedosáhnou, je poslední možností přijetí změny tříčtvrtinovou většinou hlasů smluvních stran přítomných a hlasujících na zasedání. Pro účely tohoto článku smluvní strany přítomné a hlasující znamená smluvní strany přítomné a hlasující kladně nebo záporně. Jakoukolí přijatou změnu sdělí Sekretariát depozitáři, který ji předá všem smluvním stranám k přijetí.
4. Listiny o přijetí změny se ukládají u depozitáře. Změna přijatá v souladu s odstavcem 3 tohoto článku vstoupí v platnost pro smluvní strany, které ji přijaly, devadesátým dnem od data, kdy depozitář obdržel listiny o přijetí změny nejméně dvěma třetinami smluvních stran této Úmluvy.
5. Změna vstoupí v platnost pro jakoukoli další smluvní stranu devadesátým dnem od uložení listiny o přijetí změny danou smluvní stranou u depozitáře.

Článek 29*Přijímání příloh k této Úmluvě a jejich změny*

1. Přílohy k této Úmluvě a jejich změny se navrhují, přijímají a vstupují v platnost v souladu s postupem stanoveným v článku 28.
2. Přílohy k této Úmluvě tvoří její nedílnou součást, a pokud není výslovně stanoveno jinak, odkaz na tuto Úmluvu představuje současně odkaz na její přílohy.
3. Přílohy se omezují na seznamy, formuláře a další popisné materiály týkající se procedurálních, vědeckých, technických nebo správních záležitostí.

ČÁST XI: ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**Článek 30***Výhrady*

K této Úmluvě nelze vznášet žádné výhrady.

Článek 31*Odstoupení od Úmluvy*

1. Kdykoli po dvou letech od vstupu Úmluvy pro smluvní stranu v platnost, může tato strana od Úmluvy odstoupit tím, že své odstoupení písemně oznámí depozitáři.
2. Jakékoli takové odstoupení nabývá účinnosti po uplynutí jednoho roku od data, kdy depozitář obdržel oznámení o odstoupení, nebo kdykoliv později, pokud je tak specifikováno v oznámení o odstoupení.
3. Kterákoli smluvní strana odstupující od této Úmluvy se pokládá za odstupující od jakéhokoli protokolu, kterého je také smluvní stranou.

Článek 32*Hlasovací právo*

1. Každá smluvní strana této Úmluvy má jeden hlas, s výjimkou úpravy v odstavci 2 tohoto článku.
2. Regionální organizace pro hospodářskou integraci uplatní své hlasovací právo v záležitostech spadajících do jejich kompetence stejným počtem hlasů, jaký je počet jejich členských států, které jsou smluvními stranami Úmluvy. Své hlasovací právo organizace neuplatní, jakmile jakýkoli z jejich členských států uplatní své právo, a naopak.

Článek 33*Protokoly*

1. Jakákoli smluvní strana může navrhovat protokoly. Konference smluvních stran takové návrhy zváží.
2. Konference smluvních stran může přijímat k této Úmluvě protokoly. Při přijímání těchto protokolů vynaloží smluvní strany veškeré úsilí na dosažení dohody formou konsensu. Pokud vyčerpají veškeré pokusy a dohody nedosáhnou, je poslední možnost přijetí protokolu tříčtvrtinovou většinou hlasů smluvních stran přítomných a hlasujících na zasedání. Pro účely tohoto článku smluvní strany přítomné a hlasující znamená smluvní strany přítomné a hlasující kladně nebo záporně.
3. Text jakéhokoli navrženého protokolu oznámí Sekretariát smluvním stranám nejméně šest měsíců

před zasedáním, na kterém má být předložen k přijetí.

4. Pouze smluvní strany Úmluvy mohou být smluvními stranami protokolu.
5. Jakýkoli protokol k této Úmluvě bude závazný pouze pro smluvní strany daného protokolu. Pouze smluvní strany protokolu mohou rozhodovat o záležitostech, které se týkají výlučně daného protokolu.
6. Požadavky pro vstup jakéhokoli protokolu v platnost stanoví daný protokol.

Článek 34

Podpis Úmluvy

Tato Úmluva bude otevřena k podpisu všem členským státům Světové zdravotnické organizace a jakýmkoliv státům, které nejsou členy Světové zdravotnické organizace, ale jsou členy Organizace spojených národů, dále regionálním organizacím pro hospodářskou integraci a to v ústředí Světové zdravotnické organizace v Ženevě od 16. června 2003 do 22. června 2003 a poté v ústředí Organizace spojených národů v New Yorku od 30. června 2003 do 29. června 2004.

Článek 35

Ratifikace, přijetí, schválení, formální potvrzení nebo přistoupení k Úmluvě

1. Tato Úmluva podléhá ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení v případě států a formálnímu potvrzení nebo přistoupení v případě regionálních organizací pro hospodářskou integraci. K přistoupení bude otevřena dnem, který následuje po dni uzavření Úmluvy k podpisu. Ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení, formálním potvrzení nebo o přistoupení se ukládají u depozitáře.
2. Jakákoli regionální organizace pro hospodářskou integraci, která se stane smluvní stranou této Úmluvy, je vázána všemi závazky podle Úmluvy, i kdyby žádný z členských států organizace nebyl smluvní stranou Úmluvy, V případě těch organizací, kde jeden nebo více z jejich členských států je smluvní stranou Úmluvy, rozhodnou organizace a její členské státy o tom, kdo je v které oblasti odpovědný za plnění závazků podle Úmluvy. V takových případech organizace a členské státy nejsou oprávněny uplatňovat práva podle Úmluvy souběžně.
3. Regionální organizace pro hospodářskou integraci prohlásí ve svých listinách týkajících se formálního potvrzení nebo v listinách o přistoupení, jaký mají rozsah pravomocí s ohledem na záležitosti podléhající této Úmluvě. Tyto organizace také informují depozitáře, který dále informuje smluvní strany o jakékoli podstatné změně v rozsahu jejich pravomocí.

Článek 36

Vstup Úmluvy v platnost

1. Tato Úmluva vstoupí v platnost devadesátým dnem následujícím po dni uložení čtyřicáté ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení, formálním potvrzení nebo přistoupení u depozitáře.
2. Pro každý stát, který ratifikuje, přijme nebo schválí tuto Úmluvu nebo k ní přistoupí po splnění podmínek stanovených v odstavci 1 tohoto článku, vstoupí Úmluva v platnost devadesátým dnem následujícím po dni uložení jeho ratifikačních listin, listin o přijetí, schválení nebo o přistoupení.
3. Pro každou regionální organizaci pro hospodářskou integraci, která uloží listinu o formálním potvrzení nebo listinu o přistoupení poté, co byly podmínky stanovené v odstavci 1 tohoto článku splněny, vstupuje tato Úmluva v platnost devadesátým dnem následujícím po dni uložení těchto dokumentů o formálním potvrzení nebo přistoupení.
4. Pro účely tohoto článku se žádná listina uložená regionální organizací pro hospodářskou integraci nepovažuje za dodatečnou k těm, které uložily členské státy této organizace.

Článek 37
Depozitář

Depozitářem této Úmlovy a jejích změn, protokolů a příloh přijatých v souladu s články 28, 29 a 33 je generální tajemník OSN.

Článek 38
Originální znění Úmlovy

Originál této Úmlovy, jejíž texty v arabském, čínském, anglickém, francouzském, ruském a španělském jazyce mají stejnou platnost, bude uložen u generálního tajemníka OSN.

NA DŮKAZ TOHO níže podepsaní, kteří jsou k tomu účelu řádně zplnomocněni, podepsali tuto Úmluvu.

DÁNO v ŽENEVĚ, dne 21. května 2003.

Příloha 1: Rezoluce WHA 56.1: Rámcová úmluva WHO o kontrole tabáku

Padesáté šesté Světové zdravotnické shromáždění,

připomínajíc rezoluce WHA49.17 a WHA52.18, které požadují vypracování Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku podle článku 19 ústavy WHO;

jsouc rozhodnuto chránit současné a budoucí generace před spotřebou tabáku a vystavování tabákovému kouři;

zaznamenávajíc s hlubokým znepokojením vzestup kouření a jiných forem spotřeby tabáku na celém světě;

berouc s uznáním na vědomí zprávu předsedy Mezivládního vyjednávacího orgánu (INB) o výsledcích práce Mezivládního vyjednávacího orgánu³;

jsouc přesvědčeno, že tato úmluva znamená průkopnický krok v rozvoji národní, regionální a mezinárodní aktivity a celosvětové spolupráce při ochraně lidského zdraví proti zničujícímu dopadu spotřeby tabáku a vystavování se tabákovému kouři a jsouc si vědomo, že zvláštní pozornost by měla být věnována konkrétní situaci rozvojových zemí a zemí s ekonomikou v přechodném stádiu;

zdůrazňujíc potřebu urychleného vstupu v platnost a účinného provádění Úmluvy,

1. PŘIJÍMÁ Úmluvu přiloženou k této rezoluci;
2. ZAZNAMENÁVÁ, v souladu s článkem 34 Úmluvy, že by měla Úmluva být otevřena k podpisu v sídle WHO v Ženevě od 16. června 2003 do 22. června 2003 a poté v sídle Organizace spojených národů v New Yorku od 30. června do 29. června 2004;
3. VYZÝVÁ všechny státy a regionální ekonomické integrační organizace oprávněné tak učinit, aby zvážily podepsání, ratifikaci, přijetí, schválení, formální potvrzení nebo přistoupení k Úmluvě při nejbližší příležitosti s cílem uvést Úmluvu v platnost co nejdříve;
4. NALÉHÁ na všechny státy a regionální ekonomické integrační organizace, aby do vstupu Úmluvy v platnost přijaly veškerá vhodná opatření k omezení spotřeby tabáku a vystavování se tabákovému kouři;
5. NALÉHÁ na všechny členské státy, regionálněekonomicke integrační organizace, pozorovatele a další zúčastněn strany, aby podporovaly přípravné aktivity uvedené v této rezoluci a aby účinně doporučovaly okamžitý vstup v platnost a provádění Úmluvy;
6. VYZÝVÁ Organizaci spojených národů a vybízí další příslušné mezinárodní organizace, aby pokračovaly v poskytování podpory na posílení národních a mezinárodních programů kontroly tabáku;
7. PŘIJÍMÁ ROZHODNUTÍ ustavit v souladu s pravidlem 42 jednacího řádu Světového zdravotnického shromáždění otevřenou mezivládní pracovní skupinu, která by měla být otevřena všem státům a regionálním ekonomickým integračním organizacím uvedeným v článku 34 Úmluvy a která má do prvního zasedání Konference smluvních stran přiměřeně posuzovat a připravovat návrhu na ty otázky, které jsou v Úmluvě označeny k posouzení a přijetí; takové otázky by měly zahrnovat:
 - (1) Jednací řád Konference smluvních stran (či. 23.3), včetně kritérií pro účast pozorovatelů na zasedání Konference smluvních stran (či. 23.6);
 - (2) způsoby jmenování stálého sekretariátu a uspořádání jeho funkcí (či. 24.1);
 - (3) pravidla financování Konference smluvních stran a jejích podpůrných orgánů a finanční ustanovení, kterými se řídí fungování sekretariátu (či. 23.4);
 - (4) návrh rozpočtu na první finanční období (či. 23.4);
 - (5) přehodnocení stávajících a potenciálních zdrojů a mechanismů pomoci Smluvním stranám při

³ Dokument A56/INF.DOC./7 Rev.1

plnění jejich povinností podle Úmluvy (či. 26.5).

8. DÁLE ROZHODUJE, že otevřená Mezivládní pracovní skupina by měla dohlížet také na přípravu prvního zasedání Konference smluvních stran a podat jí zprávu;

9. USNÁŠÍ SE, že rozhodnutí, která přijal Mezivládní vyjednávači orgán k Rámcové úmluvě WHO o kontrole tabáku o účasti nevládních organizací, by se měly také vztahovat na aktivity otevřené Mezivládní pracovní skupiny;

10. ŽÁDÁ generálního ředitele, aby:

(1) zajišťoval funkce sekretariátu pro Úmluvu do doby, než bude jmenován a ustaven stálý sekretariát;

(2) učinil vhodné kroky za účelem poskytování podpory členským státům, zejména rozvojovým zemím a zemím s ekonomikou v přechodu, při jejich přípravě na vstup Úmluvy v platnost;

(3) svolával tak často, jak bude zapotřebí, v období mezi 16. červnem 2003 a prvním zasedáním Konference smluvních stran, porady otevřené Mezivládní pracovní skupiny;

(4) nadále zaručoval, že WHO bude hrát klíčovou roli při poskytování technického poradenství, řízení a podpory kontroly tabáku;

(5) průběžně informoval Světové zdravotnické shromáždění o pokroku na cestě ke vstupu Umluvy v platnost a o probíhajících přípravách prvního zasedání Konference smluvních stran.

Příloha 2: Historie procesu WHO FCTC

Myšlenka na mezinárodní nástroj pro kontrolu tabáku vznikla s přijetím Rezoluce WHA48.11 v květnu 1995, která žádala generálního ředitele, aby čtyřicátému devátému zasedání Světového zdravotnického shromáždění podal zprávu o možnosti vypracování mezinárodního nástroje, jako jsou pokyny, deklarace nebo mezinárodní úmluva o kontrole tabáku.

Na základě Rezoluce WHA48.11 byla Světová zdravotnická organizace požádána o návrh studie proveditelnosti, kterou pak generální ředitel předložil devadesátému sedmému zasedání Výkonné rady WHO („Proveditelnost mezinárodního nástroje pro kontrolu tabáku“ (EB97/INF.DOC.4)). Na stejném zasedání přijala Výkonná rada Rezoluci EB97.RS „Mezinárodní rámcová úmluva o kontrole tabáku“.

Později téhož roku přijalo čtyřicáté deváté zasedání WHA Rezoluci WHA 49.17, „Mezinárodní rámcová úmluva o kontrole tabáku“, požadující na generálním řediteli, aby zahájil přípravy na vypracování Rámcové úmluvy o kontrole tabáku. Podle této rezoluce byly formálně zahájeny první akce WHO na přípravě úmluvy.

V roce 1998 nově zvolený generální ředitel WHO Dr. Gro Harlem Brundtland učinil z celosvětové kontroly tabáku prioritu, založením pracovního projektu „the Tobacco Free Initiative“, který měl soustředit mezinárodní pozornost, zdroje a aktivity na boj proti globální tabákové epidemii. Byla založena nová více-odvětvová partnerství odrázející povahu akcí. Ještě důležitější bylo to, že Dr. Brundtland spolupracoval s členskými státy na zajištění vyjednávacího mandátu pro Rámcovou úmluvu o kontrole tabáku a vyhlásil za úkol mobilizaci veřejného a politického mínění na podporu globálních pravidel pro kontrolu tabáku.

V květnu 1999 připravilo padesáté druhé Světové zdravotnické shromáždění cestu pro mnohostranná jednání o Rámcové úmluvě WHO o kontrole tabáku a případných s ní souvisejících protokolech. Rezoluce WHA52.18 ustanovila dva orgány pověřila je vypracováním návrhu Rámcové úmluvy, provedením příslušných jednání a předložením konečného znění k posouzení na padesátém šestém Světovém zdravotnickém shromáždění. Těmito dvěma orgány byla jednak technická pracovní skupina s úkolem připravovat základní prvky návrhu rámcové úmluvy, jednak Mezivládní vyjednávací orgán s úkolem připravit celý návrh a zajistit projednání navržené rámcové úmluvy a případných souvisejících protokolů. Oba orgány byly otevřeny všem členským státům a regionálním ekonomickým integračním organizacím, na které jejich členské státy přenesly pravomoc ve věci kontroly tabáku.

Pracovní skupina se sešla na dvou setkání v Ženevě (25.- 29. října 1999 a 27.-29. března 2000). Jejich výsledkem byl dokument s předběžným zněním základních prvků vypracovaného návrhu Rámcové úmluvy, které bylo i s připomínkami pracovní skupiny předloženo padesátému třetímu Světovému zdravotnickému shromáždění. V Rezoluci WHA 53.16 vyzvalo Světové zdravotnické shromáždění Mezivládní vyjednávací orgán, aby zahájil vyjednávání se zaměřením nejdříve na návrh Rámcové úmluvy, bez dotčení se problematiky budoucích diskusí o případných protokolech, podal zprávu o pokroku čtyřicátému čtvrtému Světovému zdravotnickému shromáždění a posoudil otázku rozšířené účasti nevládních organizací ve funkci pozorovatelů.

Prvnímu zasedání Mezivládního vyjednávacího orgánu (Ženeva, 16.-21. října 2000) předcházelo veřejné projednávání problematiky Rámcové úmluvy. Generální ředitel toto projednávání svolal, aby tak vytvořil fórum pro názory komunity veřejného zdraví, tabákového průmyslu a skupiny zemědělců na danou věc; záznam průběhu byl dán k dispozici Mezivládnímu vyjednávacímu orgánu a prostřednictvím webových stránek WHO veřejnosti. Na prvním zasedání byl za předsedu zvolen brazilský velvyslanec Celso Amorim a bylo ustaveno byrótvořené místopředsedy z Austrálie, Iránské islámské republiky, Jihoafrické republiky, Turecka a Spojených států amerických. Předběžné znění základních prvků návrhu Rámcové úmluvy WHO², které připravila pracovní skupina, bylo přijato jako solidní základ pro zahájení jednání. V návaznosti na to připravil velvyslanec Amorim předsedův text Rámcové úmluvy o kontrole tabáku³; první návrh byl zveřejněn v lednu 2001 a sloužil jako podklad pro další jednání na druhém zasedání.

Zpráva o účasti nevládních organizací na práci Mezivládního vyjednávacího orgánu byla předložena Výkonné radě na jejím 107. zasedání v lednu 2001⁴. V souladu s ustanoveními rozhodnutí EB 107(2) Výkonné rady schválil její předseda, jednaje společně s předsedou Stálého výboru pro nevládní organizace; k 26. dubnu 2001⁵ došlo k navázání oficiálních vztahů WHO s dvěma nevládními organizacemi, Mezinárodní nevládní koalicí proti tabáku a Infact.

V rámci příprav na druhé zasedání Mezivládního vyjednávacího orgánu byly ve většině oblastí

a podoblastí svolávány v době mezi zasedáními porady. Další podobné porady mezi zasedáními na úrovni oblastí a podoblastí se uskutečnily v rámci příprav na všechna následující zasedání Mezivládního vyjednávacího orgánu.

Na druhém zasedání Mezivládního vyjednávacího orgánu (Ženeva, 30. dubna- 5. května 2001) byla odpovědnost za posuzování základních částí návrhu rozdělena mezi tři pracovní skupiny. Jejich hlavním výsledkem byl soubor třech pracovních dokumentů, souhrn textových návrhů předložených na zasedání a sloučených s původním textem předsedy. Tyto pracovní dokumenty se staly základem postupně se formulujícího návrhu znění Rámcové úmluvy.

Na třetím zasedání (Ženeva, 22.- 28. listopadu 2001) vydaly dvě pracovní skupiny revidovaná znění a pracovní skupina jedna později vypracovala návrh textu. Tyto dokumenty byly použity k dalšímu projednávání na čtvrtém zasedání.

Na čtvrtém zasedání Mezivládního vyjednávacího orgánu pro Rámcovou úmluvu WHO o kontrole tabáku (Ženeva, 18.-23. března 2002) byl zvolen předsedou velvyslanec Seixas Corréa, který nahradil velvyslance Amorima ve funkci stálého brazilského zástupce v Ženevě.

Bylo zde dohodnuto, že velvyslanec Seixas Corréa by měl připravit nový předsedův text, který by byl podkladem pro jednání na pátém zasedání Mezivládního vyjednávacího orgánu (14.- 25. října 2002). Text byl zveřejněn v květnu 2002. Uskutečnila se mezinárodní technická konference o nezákonné obchodě s tabákovými výrobky, která se konala v sídle Organizace spojených národů (30. května- 1. srpna 2002) v New Yorku.

Na prvních čtyřech zasedáních Mezivládního vyjednávacího orgánu byly posuzovány četné alternativy textu. Koordinované rokování na pátém zasedání možné alternativy zúžilo a vedlo k více koordinovanému projednávání. Po prvním čtení nového předsedova textu v plénu bylo identifikováno a diskutováno formou otevřených neoficiálních porad šest témat: reklama, propagace a sponzorování, finanční zdroje, nezákonny obchod s tabákovými výrobky, odpovědnost a odškodnění, balení a značení a obchod a zdraví. Neformální skupiny vedly rovněž diskuse o právních, institucionálních a procedurálních otázkách a o používání různých termínů. V jednáních bylo dosaženo podstatného pokroku a v několika oblastech také konsensu. Na základě výsledků neformálních schůzek a porad v době mezi zasedáními s různými delegacemi a skupinami delegací vydal velvyslanec Seixas Corréa dne 15. ledna 2003 revidovaný předsedův text Rámcové úmluvy o kontrole tabáku.

Šesté a poslední zasedání Mezivládního vyjednávacího orgánu probíhalo ve dnech 17. února až 1. března 2003. Jednání byla intenzivní a měla široký závěr. Ve dvou neformálních skupinách byla diskutována dvě důležitá téma, reklama, propagace a sponzorování a finanční zdroje. Na závěrečném plenárním zasedání odsouhlasil Mezivládní vyjednávací orgán předání textu padesátému šestému Světovému zdravotnickému shromáždění k jeho projednání a přijetí v souladu s článkem 19 Ústavy. Shodl se rovněž na tom, že diskuse o protokolech by měla být odložena až na to Světové zdravotnické shromáždění, které bude mít čas pro posouzení těchto záležitostí. Na svém závěrečném plenárním zasedání se Mezivládní vyjednávací orgán dohodl na tom, že předseda Mezivládního vyjednávacího orgánu by měl připravit návrh rezoluce doporučující Světovému zdravotnickému shromáždění přijetí Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku. Konečný návrh Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku byl předložen Světovému zdravotnickému shromáždění k posouzení a schválení na základě Rezoluce WHA52.18.

Dne 21. května 2003 přijalo 56. Světové zdravotnické shromáždění jednomyslně Rámcovou úmluvu WHO o kontrole tabáku⁸. Úmluva byla otevřena k podpisu po dobu jednoho roku, od 16. června 2003 do 22. června 2003 v sídle WHO v Ženevě a poté v sídle Organizace spojených národů v New Yorku od 30. června 2003 do 29. června 2004.

Rámcová úmluva WHO o kontrole tabáku je mezníkem z hlediska budoucí ochrany veřejného zdraví a má značné důsledky pro cíle WHO v oblasti péče o zdraví. Ukončení vyjednávacího procesu a jednomyslné přijetí Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku, a to v plném souladu v rezolucemi Světového zdravotnického shromáždění, představuje mezník v úsilí o podporu veřejného zdraví a vnáší do mezinárodní zdravotnické spolupráce nové právní dimenze.

1 Dokument A53/12.

2 Dokument A/FCTC/INB1/2.

3 Dokument A/FCTC/INB2/2.

4 Dokument EB107/19.

5 Dokument A/FCTC/INB2/6 dodatek 1.

6 Návrh této rezoluce je obsazen v dokumentu A56/8/REV. 1.

7 Viz dokument A56/8, příloha.

8 WHO Dokument WHA56.1

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, tel.: 516 205 175, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznamené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částeck (první záloha na rok 2012 činí 6 000,–Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné a objednávky jednotlivých částeck (dobírky) – 516 205 175, objednávky-knihkupci – 516 205 177, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadiionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědská knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Štursova 10, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Olomouc:** Knihkupectví ANAG, Ostružnická 8, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, SEVT, a. s., Denisová 1; **Otrokovice:** Ing. Kučerík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANECK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** Typos, tiskárské závody, s. r. o., Úslavská 2, EDICUM, Bačická 15, Technické normy, Na Roudné 5, **Vydavatelství a naklad Aleš Čeněk**, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 6:** PPP – Staříková Isabela, Puškinovo nám. 17, PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7–12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@top-dodavatel.cz, DOVOZ TISKU SUWEKO CZ, Klečákova 347; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel./fax: 352 605 959; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Zavadilská 786; **Teplice:** Knihkupectví L&N, Kapelní 4; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, **Vazby a doplňování Sbírek** zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od začátku předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. čísle 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnická osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.